

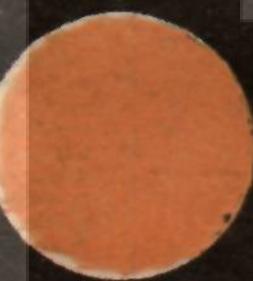
ANT

Haftalık Dergi • 25 Haziran 1968 • Sayı: 78 • 125 Kuruş

İFSAAAT

Sunay'ın TiP
ve öğretmenlerle
ilgili görüşleri

GENÇLİK
REFORM
DEĞİL
DEVRİM
İSTİYOR

HAFTANIN NOTLARI

16

haziran

17

haziran

18

haziran

19

haziran

Çekişmeli seçim

Cumhuriyet Senatosu'nda başkan seçimi AP'liler arasında süregelen çekişmeyi de ortaya koymuş ve iki AP Senatörü, Macit Zeren ile İbrahim Sevki Atasagun başkanlık için kiyasına mücadele etmişlerdir. Başkanlık seçimi için gerekli çoğunluk aneak Senato'nun ikinci toplantılarında ve altıncı turda sağlanabilmisti. Altıncı tur sonunda İbrahim Sevki Atasagun, gerekli çoğunluktan aneak 1 fadasını alarak 93 oyla Senato Başkanı seçilmemiştir. Macit Zeren ise 65 oy almıştır. Öte yandan, bir süre önce AP'den ihraç edilen Zonguldak Milletvekili Ekmel Çetinel Bakan Demirel ve Ticaret Bakanı Ahmet Tükel hakkında meclis sorusturması açılmasının istenmesi bir örneğe vermiştir. Çetinel, Ticaret Sicili Gazetes konusunda ve İthal malları fiyat tescil ve ücretlerinde yolsuzluk yapıldığını ileri sürmektedir. Bu örneğe, AP'de Demirel'e karşı olan milletvekili ve senatörlerce de desteklenmektedir.

Kesin sonuçlar

Seçimlerin resmi sonuçları beli olduktan sonra TİP'in bazı bölgelerdeki oylarında, ANTA'ta İlan edilende büyük artışlar kaydedildiği meydana çıkmıştır. Aydin'da 1965 seçiminde 6733 oy alan TİP 1968 seçiminde 8114 oy, Kirklerelli'nde ise 1965'teki 2668 oya karşılık 1968 seçiminde 3674 oy almıştır. TİP'in Kirklerelli'ndeki oy oranı böylece yüzde 3.23'ten 4.30'a yükseltmiştir.

TÖS kongresi

Cumhurbaşkanı Sunay'm öğretmenler hakkındaki sözleri öğretmen topluluğunda büyük tepki yaratmıştır. TÖS Ankara Şubesi'nin yıllık kongresinde öğretmenlerle ilgili sözlerinden dolayı Cumhurbaşkanı Sunay'a üzüntü bildirilmesine, İlahiyat Fakültesi haric, üniversitelerdeki boykotların nadide ve manevi yönünden desteklenmesine karar verilmiştir. Yeni yönetim kuruluna ise Ali Rıza Kayaalp, Ali Bozkurt, Musa Uysal, Tevfik Yılmaz, Gültkin Oyar, Ali Doğanay, Cemil Çakır, denetim kuruluna Dursun Akçam ve onur kuruluna Feyzullah Ertuğrul seçilmişlerdir.

Yardımı kesiyor

Amerika, dig ülkelere yaptığı ekonomik ve askeri yardım, bütçesindeki açık yüzünden önlümüzdeki mali yılda kusacaktır. Yardım miktarı azaltılacak ülkeler arasında Türkiye de vardır. Kongre üyeleri, yapılacak indirimin 1 milyar 500 bin doları bulabileceğini söylemektedirler. Johnson, Kongre'ye gönderdiği mesajda dig yardım için 2 milyar 961 milyon dolar ayrılmaması istemiştir. Amerika'nın içteki krizleri ve dig ülkelere ugrası yenilgiler dolayısıyla berideki yıllarda yardımların adamları kılacakları anlaşılmaktadır. Amerika'nın desteğiyle ayakta duran İktidarlar, bu durum karşısında kara kara düşünmektedirler.

Berrill raporu

Berrill Raporu'na göre, İktidar bugünkü yolda yürümeğe devam edecek olursa genel açıklar, planın tahminlerinin çok üstünde olacaktır. Raporun, borç ödemeleri ile ilgili bölümde, ikinci Beg Yılık Plan döneminde ödenmemiş borçların, üçüncü beg yılık dönemde 70 - 80 milyon dolar olarak ödenmesi gerekeceği belirtilecek söyle denilmektedir: «DPT'nin ticaret ve görünmeye kalemlere alt tahminlerine göre, yüksek borç ödemeleri yüzünden açık yılda 100 milyon değil, hatta 200 Milyon dolar olacak. Yılda 200 milyon dolarlık bir açığı orta vadeli ihracat kredileri ile karşıtmak, ödemeleri dengesinin kisa zamanda zayıflamasına yol açacaktır.»

Kazandılar

Amasya Kız Öğretmen Okulu'nda müzik öğretmeni iken ikinci yıl önce bir şirinde komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla bakanlık emrine alınan Talip Apaydin, Damastay'da açtığı davayı kazanmıştır. Damastay, kararında, Milli Eğitim Bakanlığı'ncıları sürülen iddiaların dayanaksız olduğunu belirtmiştir. Öte yandan, Hakkari'ye tayin edilen öğretmen Ahmet Kaya Turan'ın Damastay'da açtığı iptal davasıyla ilgili olarak tehdit içeren kararın verilmiştir.

Basın - İş Grevi

İstanbul Basın İş Sendikası'nın Türkiye Basimevi İşyerinde başlattığı grev devam etmektedir. Sendika Başkanı Ehlîiman Tuncer, yaptığı basın toplantılarında, iş buğuk aydır devam ettirilmesine rağmen grevden olumlu sonuc alınamadığını, İşverenin grev kırıcılığı yaptığı söylemiş, çeşitli mürazaatlara rağmen İstanbul Valisi Vefa Poyraz'ın İşverenin kanunsuz tutumunu karşısına seyirci kaldırığını belirterek işçi hakları alınmeye kadar grevin sürdürülmesini açıklamıştır.

Kitap fiyatları

Bozuk eğitim düzeni yüzünden üniversite ve yüksek okullarda genel boykot ve işgal hareketleri devam ederken, İlk ve orta dereceli okulların kitaplarında astronomik fiyat artışı görülmeye başlamıştır. Önlümüzdeki ders yurduda dar gelirli aileler, çocukları için gerekli ders kitaplarını yüzde 500'e yaklaşan zamla fiyatlarla alacaklardır.

Çiyiltepe Ödülü

Tİ-SEN'in koyduğu Asaf Çiyiltepe Ödülü Ankara'da da başta Ergin Orbeş'in sahneye koyduğu Sarıpinar 1914 olmak üzere 72. Koğus, Müfettiş ve Külliye Burjuvalar oyunlarındaki tutumu, devrimci ve halkın anlayışı ve çalışması, ayrıca gecük oyunlarına önem vermesi dolayısıyla ANKARA SANAT TİYATROSU'na verilmiştir. Yargıçlar Kurulu, ayrıca, halkın hizmetinde olması gereken Devlet Tiyatrosu'nun, elindeki geniş imkânları kargin, bilimsiz ve sorumsuz bir tutumla işlevini gittikçe yitirmekte olduğunu, Ankara'daki diğer özel tiyatroların anılmaya değer bir kabaya yöneliklerini de kemuoyuna duyurma kararı vermiştir.

Dolandırıldılar

Gegen yıl meclisin kana bianmasından sonra silahlanma yarısına hiz veren TBMM üyeleri, bu silah sevdası yüzünden dolandırılmışlardır. Tabanca satın almak isteyen milletvekilli ve senatörlerin yarışıkları 29 bin lira, TBMM'de görevli polis memuru Oral Garipoğlu ile birlikte ortadan kaybolmuştur. Parlementerler, Meclis İdare Amirliği'ne başvurarak «Bizi polisin durumu ilgilendirmez. Meclisteki kara tahtaya tabanca verileceğ konusunda aslan illan, bizim için Millet Meclisi'nin sedididirs» diyerek parlamen kendi kendine lade edilmesini istemişlerdir.

ATÖF Kongresi

Almanya Türk Öğrenci Federasyonu (ATÖF)'nın yedinci genel Kurul toplantısı, Batı Almanya'nın Altekirchen şehrinde yapılmış ve yönetim kuruluna yine toplumcu bir kadro seçilmiştir. Yönetim Kurulu Başkanlığı'na Hakkı Keskin, başkan yardımcına Özcan Sağlam, saymanlığa Orhan Ulu seçilmiştir. Kongre, ayrıca Türkiye Üniversitesi gençliğinin giriştiği boykot hareketlerini desteklediğini de bir bildiri ile açıklamıştır.

Direnme Komitesi

Aralarında Jean Paul Sartre ve Simone de Beauvoir ile Nobel Ödülü kazanmış kişilerin de bulunduğu bir grup Fransız aydın «Baskiya Karşı Direnme Komitesi» kurmuşlardır. Komite, onbir sole kuruluşu kapatan hükümet kararnamesinin iptali, son gösteri ve ayaklanmalara katılanlara karşı hükümetin sert tedbirlerden vazgeçmesini, istenmeyen yabancı uyrukuların memleketten çıkartılması kararının kaldırılmasını istemektedir. Ayrıca, muhalefet partileri de komite tarafından hükümeti yıldırmayı siyasetinden vazgeçirmek üzere güçbirliği kurmaya davet edilmiştir.

Eski DP'liler

Eski DP'lileri kendi saflarına çekmek için bazı partiler birbirleriyle yarışa girmiştir. AP Kayseri Senatörü Feyyaz Köksal tarafından bu konuda hazırlanan kanun teklifi simdiye kadar 100'e yakın parlamentöre ışınca imzalanmıştır. YTP de aynı konuda bir kanun teklifi hazırlanmış olsa Nilüfer Gürsoy ve Nermiyan Ağaoğlu teklifi desteklediklerini bildirmiştir. Öte yandan CHP Genel Sekreteri Ecevit de, son seçimle partisinin eski DP'lilerden oy kazandığını leri sürerek eski hastalarına kur yapmaya başlamıştır.

Yargıtay'ın teminatına da göz diktiler!

Yargıtay'ın 100. kuruluş yıldönümü, TBMM Seref Salonunda yapılan bir törenle kutlandı. Yargıtay Başkanı İmrak Öktem, konuşmasında, kendilerinin haberi olmadan Yargıtay Kuruluş Kanunu Tasarı'nın Meclis'e sevk edildiğine dezinerek «Devletin şeref ve haysiyetini kırmadan, bu topraklar üzerinde yaşayan kişilere hâkem endişelerle sokmadan ve nihayet büyük tarihi sorumluluk altına girmeden bağımsızlık ve teminat hükümlerini daraltmak

mümkünen olamaz dedi. Yargıtay teminatını zedeleyici hükümler taşıyan tasarı konusunda Adalet Bakanı Hasan Dincer ise eyen hazırlık yapmaya vakit olmadığından eski tasarıyı meclise sevk etmek zorunda kaldıktır demisti. Sık sık gazete tutuklatma ve devrimci yazarlar hakkında dava ardına dava açıtmaya vakit bulan Dincer'in bu mazereti hukukçular arasında tebessümle karşılmıştır.

20

haziran

Nesimi Başkan

■ Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlenen Aşıklar Atışması'nda çıkan bazı anlaşmazlıklar sonucunda Halk Ozanlar Derneği Yönetimi Kurulu olağanüstü toplantı yaparak yönünden görev bölümünü gitmiş ve genel başkanlığı Aşık Nesimi Çimen'i getirmiştir. Yönetimi Kurulu, Halk Ozanlar Derneği'nin toplantısına söyleme daha bilinci ve tutarlı olarak devam edeceğini de açıklamıştır.

Tonguç'un planı

■ Köy Enstitülerinin kurucusu İsmail Hakkı Tonguç'un ölüm yıldönümü dolayısıyla anma toplantıları düzenleyen TÖS, bir bildiri yayınılacak «Tonguç'un İlköğretim planı, kapitalist yönetim düzeninin işine gelmemiş, emperyalizmin de yardımıyla baltalanmıştır. Köy enstitüler sistemi bugüne dek sürdürülseydi, Türklyemiz geri kalmış bir ülke olmayacağı demistir. TÖS'un düzenlediği toplantılar 23 Haziran'da Ankara ve İstanbul'da yapılacaktır.

21

haziran

Kalkanlı polis

■ Ankara, İstanbul ve İzmir ilerindeki toplum polislerine, tıpkı Fransa'da olduğu gibi miting ve gösterilerde kullanılmak üzere alimiyum kalkanları verileceği açıklanmıştır. AP'nin iktidara gelmesinden sonra mevcut büyük hızla artıran ve her geçen gün yeni silah ve ariçalar donatılan toplum polisinin, yakında Hitler'in SS'lerinden daha amansız bir kuvvet haline getirileceği söylənmektedir.

Greve gidiyorlar

■ İETT'de çalışan 7 bin işçiının ücretlerine 4 - 5 lira zam yapılması igeren idarece kabul edilmemiği için Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası greve gideceğini bildirmiştir. İETT İdaresi, zamının her yıl bütçe ye 25 Milyon Lira yükleyecigini ileri sürerek toplu sözleşmeye yanaşmamışlardır. İşçiler ise, bir kapitaliste bir kalede 25 Milyon lira kredi açılırken 7 bin işçiden bu miktarın esirgemeşi karşılıkta direnceklerini açıklamışlardır.

22

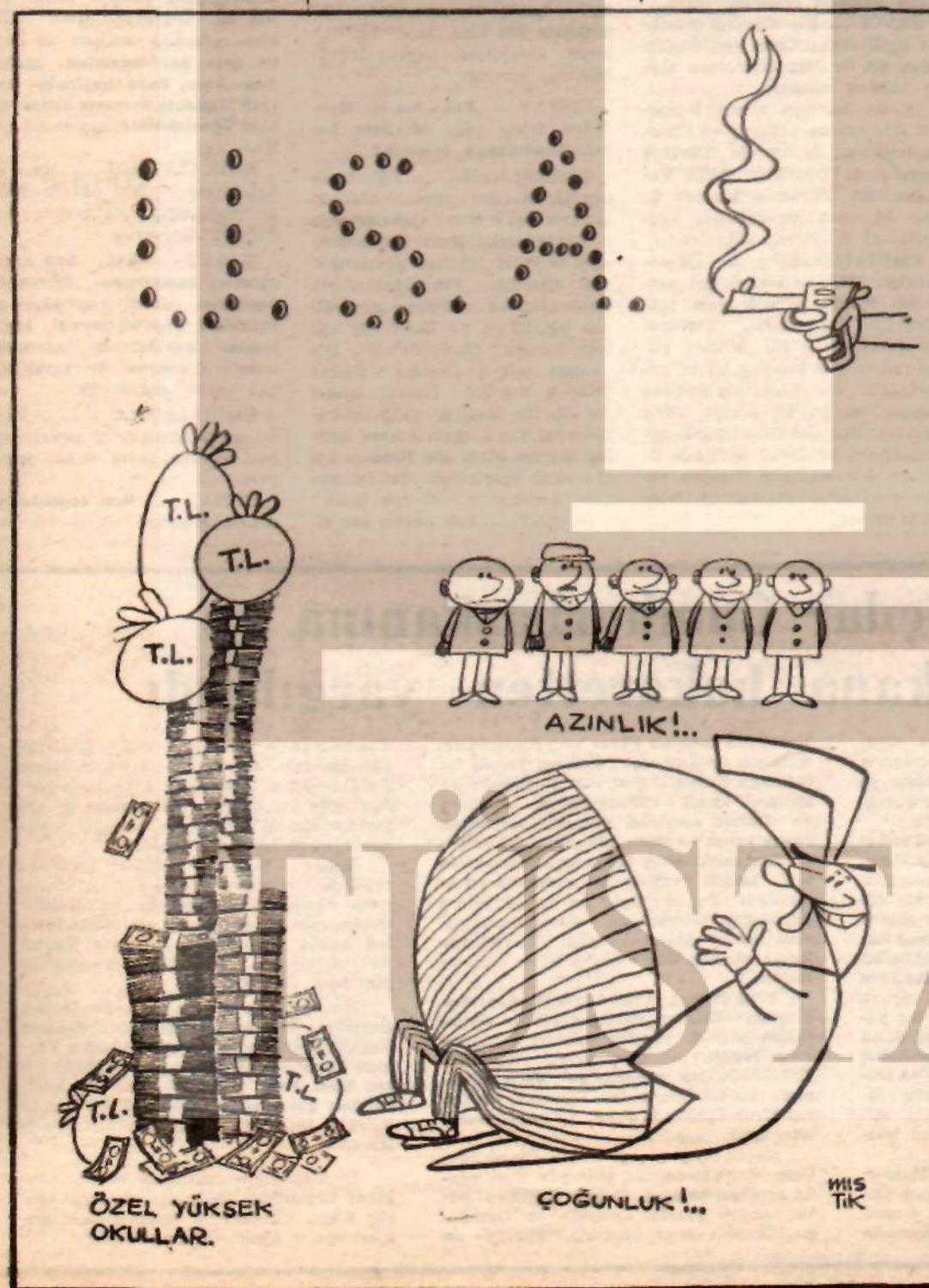
haziran

Çarşıtlar

■ Öğrenci hareketleri, Almanya ve Fransa'dan sonra bütün dünyaya yayılmıştır. Rio de Janeiro'da polis ile öğrenciler arasında şiddetli çarpışmalar olmuş, «Diktatörlüğü ve emperyalizmi lanetleyerek Amerikan büyükelçiliğine yürüyen 1500 öğrenciye polis tarafından ateg açılmıştır. Bu nın üzerine tag yağımuruna tutulan polisler Amerikan Büyükelçiliğine sağlamak zorunda kalmışlardır. Tokyo'da da solcu «Zengakurens teşkilatına mensup bina yakın öğrenci üniversitesi mahallesi Kanada'yı işgal etmiştir.

Yoksullar yürüdü

■ Refah ve mutluluk ilkesi olarak reklamı yapılan Birleşik Amerika'nın gırkin gehresini altı haftadır süren ve Washington'da sona eren «Yoksullar Yürüyüşü» ortaya koymustur. Yürüyüşe katılan 40 bin kişi, Amerika'da ağızda son verilmesini istemelerdir. Yoksulları Dean Rusk'ın oğlu David de desteklemektedir.

HAFTANIN VORUMU

DOĞAN ÖZGÜDEN

Asıl felâket getirecek Sunay'ın zihniyetidir

G

egen çarşamba günü Toplu Basın Mahkemesi'nde Cumhurbaşkanı'na hakaret ettiğim iddiasıyla ve 45 yıl hapis talebiyle yargılanıldı. Gedikli fetvacı Dönmez'in raporuna dayanarak davayı açmış olan Cumhuriyet Savcısı, «Kurtular Sofrasında Kavga» başlığıyla yazdığı yazında Sunay'ın «Anayasaya sosyalizme kapalıdır» şok lindedeki sözlerini eleştirek bu sözlerin Türkiye'de sosyalistlere karşı hazırlanan bir komplonun habercisi olabileceğini belirtmiş olmamı, Cumhurbaşkanı'na hakaret etmekti... Dönmez'in ve savcılardan günün kafalarına ilke yerleştirmeleri gereklidir, bütün savıları bilimsel temellere dayanan ve sağlam bir dünya görüşünden hareket eden sosyalistler, fikir mücadelede hiçbir zaman chakaret etmeyen, tenezzüllü etmezler. Buna ihtiyacları yoktur. Hakaret, fikirden nasibi olmayan zavallıların silahlıdır. O da, geri tepen bir silahdır. Evet, bir sosyalist cumhurbaşkanına hakaret etmez ama cumhurbaşkanlığı makamında oturan şahsa anayasanın kendisine tamdıgın görev ve yetkilerin sınırlarını aşığı takdırır, susacak da değildir. Anayasa'nın teminat altında bulunduğu en yüce yargıçların kararlarıyla sabit olmuş bir fikir akımını anayasa dışı itme kalkışan, hele cumhurbaşkanı olursa, elbette en sert şekilde eleştirilecek, bu sorumlu beyanın ardında hangi hesapların yattığı araştırılacaktır. Çünkü, Sunay'ın üstüne görev olmadığı halde sosyalist eylem alehinde ileri geri konuşması, bir dil sürğmesi değildir. Resmi demeg ve mesajlarında da Sunay, sosyalizm düşmanlığını açıkça ortaya koymustur.

N

Hekim, bu hafta ANT'ta yapılan ifşaattan da, Cumhurbaşkanlığı makamında oturan şahsa gerçek niyetlerini bütün cıplaklılığıyla açığa vurmaktadır. Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu temsilcileriyle Cankaya Kökü'nde yaptığı konuşmadada Sunay bir yandan devrimci mücadelenin adıza militanları olan öğretmenlerin parlamentoaya lâyık görmedigini ilan ederken, bir yandan da «TİP, yönü itibariyle, yolu itibariyle, memlekete felâket getirecek bir organizatır» demiştir. TİP'ten aday olan bir öğretmene «Sen kendini götürüp kuyuya atıysın» diyecek Türkiye'nin tek sosyalist partisini bir «felâket çukuru» olarak göstermeye kalkışmıştır. Ne demektir bu? Sosyalizme açık bir anayasaya dayanarak cumhurbaşkanlığı yükselen bir şahıs sosyalist akım alehinde konumak cesaretini nereden almaktadır? Milletin bir numaralı temsilci olduğunu halde, o milletin bir bölümünü karşısına alırken kimler adına hareket etmektedir? Bir sosyalist, cumhurbaşkanı da olsa, Sunay'dan bunu soracaktır. TİP bir felâket çukuru olarak nitelenen Sunay, bu partiye oy veren yarınlara nüfusuna yakın sevmeli felâket çukurunda mı görülmektedir? Eğer çukurda görüyorsa, bu çukurda gelen oyları da alarak seçildiği makamda iç huzuru ile nasıl oturabilmektedir? Sonra, devrim savasçılarının en çilekli bölgünü teşkil eden öğretmenlerin parlamentoaya lâyık görmemek ne demektir? Cüzdanları kabartı tefecilerin, komradolarının, ağaların, sömürgecilerin sağa partiler kanatları ellerini kollarını sallayarak girebildikleri parlamentoda on uyanık ve en mücadeleci halk çocuklarının hiç mi yeri olmayacaktır?

H

Ayar, Sayın Sunay? Memlekete felâket getirecek olan Türkiye İğgi Partisi değildir. TİP, memleketi gerekten bağımsızlığa, özgürlüğe, mutluluğa kavuşturacak bir organ olduğunu söyleye de, yoluyla da göstermiştir. Memlekete asıl felâket getirecek olan, TİP değil, sizin temsil ettiğiniz ve israrla savundugunuz anayasa dışı zihniyetidir. Devletin ve milletin bütünlüğünü korumakla görevli bir insan olduğunuz halde, milletin en uyanık ve en devrimci kesimini kargınıza almakla bölübüyük yapıyorsunuz, belki de farkında olmadan felâketi bizzat siz hazırlıyorsunuz. Biliyorum, Dinger'in savcılari ve o savcılardan 100 Lira ücretli gedikli fetvacıları bu yazıya da pertavsızla tarayacaklar ve büyük bir ihtiyale üzerine «T.C.K. 158» damgasını basacaklardır. Ama susmayacağız, Sayın Sunay! Susmayacağız, çünkü kendilerini anayasayı savunmak yükümlü olan insanlar olarak, Cumhurbaşkanlığının tarafsızlığını, yicelliğini size karşı savunmak zorundayız. Eğer ortada cumhurbaşkanlığının kılık döşüren bir hareket varsa, bu bizden değil, bizzat sizden gelmektedir. Bu tek tarafı tutumunuza sürdürmek niyetinde iseniz, bir daha tekrarlıyoruz : Cumhurbaşkanlığından istifa ediniz!

İFSAAAT

Cumhurbaşkanı Sunay ile görüşen T.O.D.M.F. Başkanı Prof. Bahri Savci, geçen haftaki duruşmasında.

Sunay'ın öğretmenler ve TİP hakkında sözleri

«TİP, yönü itibariyle, yolu itiba riyle memlekete felâket getirecek bir organdır — Ben meclise ağır ve oturaklı adam seçerim. İlkokul öğretmeni, ortaokul öğretmeni, lise öğretmeni seçmem...»

Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu Genel Başkanı Profesör Bahri Savci, İkinci Başkan Rauf Inan ve Yürütme Kurulu Üyesi Mehmet Emiralioglu'nun 8 Haziran 1968 Cumartesi günü Çankaya Köşkünde Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ile yaptığı görüşmede, Cumhurbaşkanının öğretmenler ve Türkiye İleri Partisi hakkındaki düşüncelerini açıklaması bakımından büyük önem taşımaktadır.

Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu yetkilileri, Cumhurbaşkanı Sunay ile görüşmek için randevu istemişler ve görüşmede kontenjan senatörüklerinden birinin öğretmenler verilmesini isteyeciklerini ihlal etmelerdi. Randevu günü, kontenjan senatörüklerinin beli oinasından sonraki bir tarihe, 8 Haziran 1968 Çarşamba günü saat 10.30'a alınıdı.

Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu Genel Başkanı Profesör Bahri Savci, İkinci Başkan İnan ve Yürütme Kurulu Üyesi Emiralioglu ile Cumhurbaşkanı Sunay arasında Çankaya Köşkünde 8 Haziran Cumartesi günü saat 10.30'dan 11.10'a kadar süren görüşmedeki önemli konuşmalar kamuoyuna sunuyoruz:

SAVCI — Beg kontenjan senatörüklerinden birinin öğretmenlere ayrılmamasını arzu ederdik.

SUNAY — İste Hayri Dener var ya... Hayri Dener'in seçiliği kabetti değil mi?

SAVCI — Sayın Hayri Dener Üniversiteyi temsil etmektedir. Öğretmenler ile pek ilgisi yok. Bundan sonraki seçimlerde, bu konusun göz önünde bulundurulmasın. Sayın Başkandan rica ediyoruz.

SUNAY — Ben Meclise ağır ve oturaklı adam seçerim. İlkokul öğretmeni, ortaokul öğretmeni, lise öğretmeni seçmem. Bir parça bir çocuk getirseniz bile ben seçmem.

SAVCI — Türk öğretmenleri içinde parlamentoda görev yapan öğretmenler bulunduğunda zarar ettiğimizi, birtakım sorundayım. Sayın Cumhurbaşkanı,

SUNAY — İstesem kelimeleri-

bir. Bu birika çocuk nerede? Bir tane isim versenize?

SAVCI — Hayri Dener Beyefendi, aslında bir lise öğretmenidir. Sonradan profesör olmuştu. Mesleki formasyonunun büyük bir kısmını lise öğretmeni olarak geçirmiştir.

SUNAY — Ben bir topu teşrif ettim idim, Cumhurbaşkanı olduğum, o da profesör olmuş. Liseyi katıyorum bu işe.

SAVCI — Yurt içinde yaptığımız gezilerde öğretmenler ile yaptığımız görüşmeler, toplantımız arasında memnuniyet yaratıyor. Onlarla gördüğünüz, onları sevindiriyor. Önlisansızlığı günde bizim bir kurultayımız olacak. Sayın Başkanımızın şeref verilmesini diliyorum.

SUNAY — Hay hay olur...

(Bundan sonra görüşmede, konu partizan yönetimine ve öğretmenlere yapılan baskıya atlamıştır.)

SAVCI — Türkiyede tam bir partizan idare huküm sürmek-

tedir. Öğretmenlere baskı yapılmaktadır.

SUNAY — Omaaz söyle sey. Bana objektif örnekler verin.

SAVCI — Bu objektif örnekler ligili makamlara verilmüştür. Eğer siz de arzu ederseniz, size de takdim olunur.

(Konu bundan sonra Personel Kanunu'na atlamış ve Cumhurbaşkanı Sunay ile Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu Yürütme Kurulu Üyesi Mehmet Emiralioglu arasında su konusma geçmiştir.)

EMIRALIOĞLU — Öğretmenler, Türkiye'deki devlet personeli içinde en çok yeri tutmaktadır. Bu itibarıyla, Türk devlet personeline bir hizmet yönelik en çok bundan bizer yarırlarız. Bir ihmali söz konusu olursa, en büyük zarar Türk öğretmenine dokunur. Türk öğretmenleri bu konu üzerinde önele durmaktadır. Bize etkili çalışmalar yapmanız istemektedirler.

SUNAY — Yani su eküp da tatbik edilemeyen kanundan mu bahsediyorsun?

EMIRALIOĞLU — Evet.

SUNAY — Uygulanmasını mu istiyorsunuz?

EMIRALIOĞLU — Evet. Bu uygulanmayıştan dolayı zarar ligimizdeyiz.

SUNAY — Evet.

EMIRALIOĞLU — Bir kanun çikıyor. Su vade ile su imkânları bir kanun hazırlanmıştır deniliyor. Arkasından bir kanun daha çikıyor, önce vaad edilen haklar en azından getiriliyor. Bu bize, yarın bir çok keyfiyle emelleri bagvurulacağı konusunu veriyor.

SUNAY — Peki, bu işi Mecliste takip edip, Mecliste haraketlendiremez misiniz?

EMIRALIOĞLU — Öğretmen olarak Meclise girmek olanaklarımız çok zor. Çabalarımız destekleyerek, sizin kontenjanından birimizi Meclise göndermenizi dilerdik. Siz, öğretmenin kontenjanından Meclise girmesinin ağırlıksız ve hafif bir eylem olduğu fikrinizdeniz. Biz ashında çok ümitliydi. Fakat yilacak değiliz. Halkın oyalar ile elbette Meclise girip mücadelemi yapacağız. Amma bunlar zaman ister. Bir İlkokul, bir ortaokul öğretmeni bu işi yapamaz demeniz bizi çok üzdir.

SUNAY — Yok canım ben h-

se öğretmenine demedigimi aşıkladım.

EMIRALIOĞLU — Ya ortaokul öğretmeni?

SUNAY — Ortaokul öğretmeni de demiyorum.

EMIRALIOĞLU — Ben dünne kadar İlkokul öğretmeni idim. Yüksek tâhsîl yapmış İlkokul öğretmeni arkadaşlar da vardır. Deminki sözleriniz bizi üzüntüye boğmuş ve böyle bir kanaatin devlet başkanında bulunması rahatımızı kaçırmıştır.

SUNAY — Kaçırmasın.. Ben kontenjanda yüksek tâhsîl şartını da aramayabilirim. Nitelikim, ortaokul mezunu bir işçi bu defa kontenjandan gösterdim. Ama, bana böylesine kuvvetli kanaati verecek kimse İlkokul öğretmenleri arasından çıkmaz. (x)

EMIRALIOĞLU — Bu konastınızın İlkokul öğretmenlerini tamamamış olmanızdan doğduğunu sanıyorum.

SUNAY — Yok, ben öğretmenleri tamıyorum. Öğrencilik yaptığım yılları, yaptıkları çalışmalar hep biliyorum. Fakat bunlar parlamento çalışmalarını senato çalışmalar ile混淆 etmektedir.

EMIRALIOĞLU — Sayın Başkan haksızlıklar devam ediyor, öğretmenlere baskı yapıyor.

SUNAY — Ben objektif örnekler isterim.

ANT'çilar Cumhurbaşkanına ve Başbakana hakaretten yargılanıldı

ANT aleyhine gediği fetvacı Ord. Prof. Sühi Dönmez'in raporlarıyla açılan «Cumhurbakanına hakareti ve başbakana hakareti» davalarının durumlarına geçen hafta bağlandı.

Doğan Özgürden'in yazdığı «Kurular Sofrasında Kavgası» başlıklı yazda Cumhurbaşkanı Sunay'ın «Anayasa sosyalizme kapalıdır» şeklindeki sözleri ile abnarak «Sunay'ın democi sosyalist mücadele karşı bir komplotonun habercisi ise, bu komplotonun anayasaya mahkeme önündede erge perihan olacağın muhakkaklığı» denildi. Dönmez'in verdiği rapora dayanarak Cumhuriyet Savcılığı bu yazda cumhurbaşkanının komploya dahil gibi gösterildiğini, dolayısıyla kendisine hakaret edildiğini ifler sürdürmek ve Doğan Özgürden ile o sayıda sorumlu müdürümüz Yasar Ugar'ın T.C.K.'nın 158. maddesine göre 4,5 yıl hapislerini istemektedir.

Çarşamba günü Toplu Basın Mahkemesinde yapılan sorusunda Doğan Özgürden, Sunay'ın bu şekilde bir demek vermekle Anayasasının 87. maddesinde

kendisine tanınan görev ve yetkilerin sınırlarını aştığını, dava konusu yazida bu tutumun eleştirildiğini, cumhurbaşkanına hakaret kasası güdülmemişti belirtmiş ve «Daima sosyalist yazarlar aleyhinde rapor veren ve bilim adamların objektifliğinden uzaklaşan bulunan Dönmez'in tek tarafı raporunu reddettiğimdir. Yasar Ugar da bu görüşlere katıldığını belirttiğinden sonra duruşma, yeni bir bliktiği kurulması konusunda karar vermek üzere başka günde ertelenmiştir.

Yine Doğan Özgürden'in Yunanistan olayları üzerine yazdığı «Oyun Açıga Çıkış» başlıklı yazdan dolayı Dönmez'in fetvasıyla Cumhuriyet Savcılığı T.C.K.'nın 159. maddesine göre hükümete hakaret suçundan Özgürden ve Yasar Ugar hakkında 5 yıl hapis cezası istemektedir.

Gegen pergembé günü Dördüncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlayan duruşmada sorusunda yapılan Doğan Özgürden, dava konusu yazda Amerika'nın Ortadoğu ülkelerinde ve özellikle Türkiye ile

Yunanistan'da gevidiği kirli oyunlarının aşıkladığını, hükümete hakaret kasası güdülmemişti. Amerika'nın Yunanistan'daki gibi bir darbeye Türkiye'de de teşebbüs etmesi iltihaline kargülük uyarınca bulunduğu söylemiştir.

Yasar Ugar da hakaret iddiasını reddettiğinden sonra yargıç bliktiği raporu okutmuştur. Bliktiği Sühi Dönmez, raporunda emasa olarak kullanılan kukla yöneticileri tabiriyle Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin kastedildiğini heri söylemektedir.

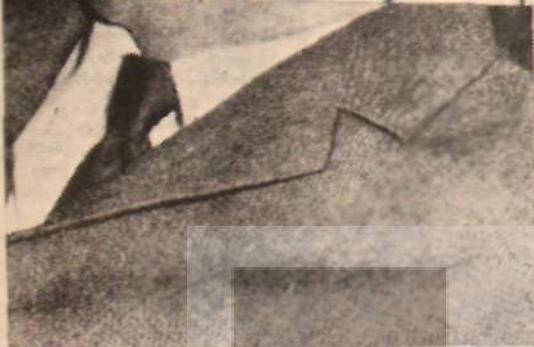
Bu rapor hakkında konuşan Doğan Özgürden, «Bugün sanki sandalyesine bizi değil, masâğı ve kuklağa Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ni lâyık görür. Ord. Prof. Sühi Dönmez'in oturtulması gerekiyor» demiş ve bu kasıtlı bliktiği raporunu kabul etmediğini söylemiştir.

Bundan sonra duruşma, teşvil tâkîkat konusunda dergimiz avukatı Müşter Kaya Canpolat'ın taleplerini bildirmesi için 1 Ağustos'a ertelenmiştir.

Çağının Genel

Ferruh Doğan

DEMOKRASIDE

Yüksek öğrenim gençliğinin son günlerde gittikçe gelişen ve güçlenen eyleminin yönelerini saptamakta yarar vardır. Özellikle, hareketlerinin gün geçtikçe gelişip, temele inen sis üzerinde, devrimci bir görüş açısını yansıtır bigim özlü masası önemlidir. Öğrenci hareketlerini, kolay sırlar, mek için gerçekleştirilmiş bir eylem, batı örnek bir kopyası, onun bunun itelmesiyle ortaya çıkar ve mece olaylar olarak yorumlanması yanlış bir dilleme olacaktır. Özellikle, boykotu hareketin, eyleme ne oturması, şimdiye dek alışılmışın dışında bir kişilik eylemiyle karşı karşıya olduğumuzu ortaya çıkar.

Üç yüz yıldır bir insanlığa yeni bir şey eklememiş, yeni bir şeyle yaratamamış bir toplumuz. Bir üç yüz yıldır gidi ya da açık sömürgeciligi kabullenmiş bir milletiz.

Yaratıma başladığımız çağ Mustafa Kemal'in sömürgecilige karşı insanca doğduğu çağdır. Dögüsen, başkaldıran insan kişiliği varmış, kişiliği ölütmülenmiş insandır. Çanakkale'de canı yurdı için verecek o kadar genç bulunmamış olsaydı Türkiye o gün kurtulamazdı. Bir Dumluiperin ölümünden sonra memleketimiz adam adam sömürgeleştirildi. Ve gene kişiliğini yitirip yozlaştı. Milletçe yaratıcıhimiz yitirdik ve Amerikaya teslim olduk. Amerika Türkiye'de dost adı altında en aşağılık bir söyleye düzenlendi uyguladı.

Yozlaşmamız, kendimizden, kendi benliğimizden uzaklaşmamız memleketin her kurumunda kendini gösterdi.

Seyrani'nın dediği gibi :

Balık baştan kokar buntu bilmemek,

Seyrani gafilin ahmaklığından.

Her kurum yozlaştı. Her kurum çürüdü. Her kurum kokuştı. Elle tutulur hiç bir şey kalmadı, kokuşmanın, çürümenin, yozlaşmanın bulasmadığı.

Önce topraklarımız yozlaştırdı, öldürdü. Önce topraklarımız yaratıcıhimizi yitirdi. Türkiye topraklarının yüzde doksan erozyona tabi olduğunu söyleyiyorlar dünya toprak bilgileri. Dikkat ağaç kalmadı. Türkiye'de, Türkiye bir çöl. Ben Türkiye bir çöl derken abartıyorum. Yüzde doksan erozyona tabi topraklar çölden de beter, yaşamını yitirmiş topraklardır. Dehşet bir nüfus çoğalımında Türkiye ağılla karşı karşıyadır.

Kültürümüz yozlaştırhıyor, öldürüluyor. Bugün memleketimizdeki Üniversiteler birer bilim yatağı değil birer çikar, birer fesat yatağıdır. Türk Üniversitelerinden birisinden dünya biliminin katkıda bulunan kaq ad gösterebiliriz? Kendini bilimsel çalışmaya vermiş kaq bilim adanu bulabılırız? Üniversite profesörlerini yaradan go-

Gençler

sayuk bir kusur bir şekeci getesi halinde bilim milim hak getire gitkarelerin birkaç metelligine kul olurken, beri yanda öğrenciler korkun bir yoksaşlık kararlığı içinde debelenmişlerdir. Hiçbir memleket Türkiye'de olduğu gibi gençliğine sırtını dönmemiştir. Gençliğini ihmal etmemiş, onu basbos bırakmayıstır. Billyor musunuz ki Türkiye'de Üniversitede okuyan gençliğin büyük bir yüzdesi bir memleketin insanlarous yüzünü kizartacaksız kadar, çok verenlidir. Üniversite gençliğinin büyük bir kusur, birkaç ağa, zengin cocugu haric, hemen hep si gerekten gidayı alamamakta, bu yüzden çalışma, okuma, öğrenme yüzdesi düşmektedir. Memleketimizde her yönüyle en yoksul bırakılmış eziyişli kişiler Üniversite öğrencileridir. Bizim çağımızda Üniversite öğrencilerinin hayatları tarihimize boyunca en büyük lekeniz olarak kalacaktır. Öğrenci yurtlarındaki rezateler, sefaletler utang vericidir. Bir millet çocukların böylesi bir hayata laik görüyorsa o millet bütün varlığını, insafını yitirmış demektir. O millet gerekten sömürgecilerin kölesi demektir. Bir profesörün yazdığı kitabın hayatına bir öğrenci bir ay yaşamaya mahküm ediliyorsa bu insan soyunun en büyük cinayetlerinden birisi demektir.

İçerden kompradorlar, dışardan onların efendileri, sömürgeciler tarafından bir millet zincire vurulup bir Promete haline getirilmiş ve her gün kartallar eigerini ahp götürüyorsa bir milletin gençliğinin, ne kadar kötü durumda da olsalar, bir sefer yapmaları gerekti. Gençliğin üniversiteleri işgal etmeleri küçük bir hareketi ve çok küçük bir başlangıçtır. Büttün kan damaları kesilmesi, bütün mümkünü çareleri kesilmesi bir milletin gençlerinin yapacakları çok büyük işler vardır. İc ve dış düşmanlarca çaprazlıca kuşatılmış bir milletin gençliği canını digne takarak, yaratıcılığına yeniden kavuşturmak için doğacak ve muzaffer olacaktır. Yirmi yıl yolu inşanlığı bunu istiyor...

«Yeminiller» ile iperin koptuğu greeni greeni Demirel, bugline kedar izlediği tutumun aksine sağ kanat tarafını tutan bir konusma yaparak, hükümete değişiklik yapmayı düşünlmediğini belirtti.

Turgut Özal İcra «O ble dahidir. Plânlama teşkilâtında bütün sosyalistleri o temizlemiştür.

Genel Yönetim Kurulu'nda sa yüzüne çıkan Adalet Partisi içindeki mücadeli, kısa süre içinde gelmiş ve Yeminillerin başta Aydin Yalçın olmak üzere hepsi YTP'den gelerek AP'yi ele geçirme pişârları içinde bulundukları propagandası işlenmeye başlamıştır.

Böylece niyet açığa vurulmuştur. Fakat, Demirel ne Yeminillerin istediği hükümet değişikliğini yapmakta, ne de istenilen ihraçlara cevâb vermektedir. Aslında Demirel, AP içindeki mücadeleri Kasım ayında yapılacak kongreye kadar kullanarak, tekrar genel başkanlığı alma peşindedir. Fakat, önlümlüdeki günlerde baskının artması Demirel'i bir karar almaya zorlayacak ve dananın kuyruğu büyük kongreden önce muhakkak kopacaktır. Dananın kuyruğunun kopmasından ise, yalnız ve yalnız Bayat ve Türkiye yararlanacaktır.

AP'ye Bayar ve Türkçes çengel attı

2 Haziran seçimleri Bayar ve arkadaşlarının AP'nin üst kademelelerine, Üniversite olayları da Türkiye AP gençlik kollarına çengel attığını ortaya koymugut.

Demirel seçim yenliğini kamufle etmek için Üniversite olaylarına kılif hazırlarken, 1968 seçimlerinden sonra güçlenen AP içindeki «Yeminiller» harekete geçerek Genel Başkanlığına dikkimizlerdir. Bir kez devrilmekten «Yeminiller» tarafından kurtarılan Demirel, kabinede değişiklik yapılmamış yolundaki israrlar karşısına girdiğinde direnmektedir.

Demirel'e verdikleri muhtıralara cevap alamayan «Yeminiller» bu kez AP Genel Yönetim Kurulunda harekete geçerek, Demirel'i açmaza düşürmek istemigelerdir. Aydin Yalçın, AP Genel Yönetim Kurulunun son toplantılarında «Yeminiller» adına konularak Demirel'e ve Sağci-

lara hâlicum etmiş, hükümet üyelerinin beceriksizlik ve tembelliginin seçimlerdeki yeniliyi getirdiğini söylemiştir.

Saadettin Bilgiç'i, eski Demokrat Partili ile devamlı ilişkili kurmakla suçlayan Sadık Perinçek'ten sonra tekrar söz alan Aydin Yalçın, AP Gençlik kollarının CKMP'nin kontrol altında bulunduğu, Özal kardeşlere «Takunyalı Kardeşler» denildiğini, plânlama teşkilâtına güvenilmediğini, Atatürk'e karşı olduğu davranışları ile anlasılan Ulaştırma Bakanı Saadettin Bilgiç'in kardeşi Emin Bilgiç'in öğrenciler tarafından iftâfının istenildiğini, din konusundaki tavizlerin iftâf görmedigini Elmal'ın seçim yigilinin ortaya koymadığını, yemini senatör ile milletvekilleri bakanlık ve genel Müdürlük kapilarının kapanmasını, artık AP'ye bir çeki düzlen verilmesi gerektiğini söylemiştir.

Ulaştırma Bakanı Saadettin Bilgiç kendisine yönetilen sugerâmları cevaplaşdırılmak için söz almış ve komünizm ile savaşan müslüman, millîyetçi ve muakkadesi gençlik yapılacagını ileri sürmüştür, fakat eski DP'lilerle ilişkiler konusuna degeinmemiştir.

EMİRALIOĞLU — Ankara'da bir vali adaylık koyuyor. Ankara'da bir Ankara Eğitim Müfettiği de adaylık koyuyor. Valli aydır seçim çalışmalarını rahatlıkla yapıyor ve izin skuntasına uğramıyor. Ankara müfettiği kırk günlik yıllık iznini kullanmıştır, fakat yıllık iznini tamamlamadan 25 Haziran'da seçim alanından çekiliyor. Bu egsizsizliğin en güzel örneklerinden biri. Öte yandan, iktidardan partisinden adaylık koyanlar, tâhsil, tecrübe, kıdem, hizmet ve başarı yoluyla gelecekleri bir gok makamlara Adalet Partisi adayı olduktan sonra gelenebilğini görmüş ve gelmişlerdir. Buna aksine Adalet Partisinin karşısındaki partilerden adaylık koyanlar ise, mutlaka bulunurlar mevkilerden yoksun bırakmaktadır.

SUNAY — Bu iki kişiye adam ver bana.

EMİRALIOĞLU — Bu iki kişiye minhasır değil ki. Bunalardan biri benim.

SUNAY — Nasıl oluyor, ne oluyor?

EMİRALIOĞLU — Ben 1965 yılında İlköğretim Şube Müdürülüğü olarak Niğde'den seçime girmdim.

SUNAY — Hangi partiden?

EMİRALIOĞLU — Türkiye İşçi Partisi'nden.

SUNAY — Niğde'li misin?

EMİRALIOĞLU — Evet, o rada adaylığını koydum. Sonra Sivas'tan adaylığını koydum, müfettişliğinden oldum ve olmayan bir okulun müdürüne verdiler.

SUNAY — Neden Türkiye İşçi Partisi?

EMİRALIOĞLU — Aday olmak için başka partiler çok pahalı. Beş bin lira parası adaylık parası alıyorlar. Beş bin liram olmadığı için, Türkiye İşçi Partisi'nden adaylığını koydum.

SUNAY — Sen samimi değilsin. Beş bin lira bulamadığın için Türkiye İşçi Partisi'nden adaylığını koymuş değilsin. Beş bin liram olsaydı başka partiden adaylığını koymaz muydin?

EMİRALIOĞLU — Eğer Türkiye İşçi Partisi olmasaydı, beş bin liram da olsaydı Cumhuri-

yet Halk Partisi'nden adaylığını koyardım.

SUNAY — Olmaz. Gördün mü, senin amacın Meclise gitmek.

EMİRALIOĞLU — Elbette amacım Meclise gitmek. Siz de, işlerimizi halletmek için Mecliste uğraşın dediniz. Size geliyorum, siz oraya gidin diyezsunuz. Çeşitli kanun yollarını arıyorum tabii. Bu kanun yollarından biri de Türkiye İşçi Partisi adaylığıdır.

SUNAY — Türkiye İşçi Partisi, yönü, istikameti itibariyle, yolu itibariyle memlekete felaket getirecek bir organdır. Sen beş bin lira paran olmadığı için kendini götürüp kuyuya atıysun.

EMİRALIOĞLU — Sayın Başkan, Türkiye İşçi Partisi kuyu değildir. Eğit şartları altında kurulmuş, eğit şartları altında seçime girmesi gereken bir siyasi partidir. Bu itibarla ben de o partiden adaylığını koydum.

SUNAY — Adını ve başından geçeni anlat bakayım. Ben de olsaydım, böyle bir adaylığından sonra siz eski yerinize bırakmadım.

EMİRALIOĞLU — Sayın Başkan, zaten siz olduğunuz için birakmadılar.

SUNAY — Öğretmen politika ile uğraşmamadır.

EMİRALIOĞLU — Hâkim, asker, doktor, her kamu görevlisini kanun çerçevesi içinde adaylığını koyup seçime girecek, öğretmen girmeyecek, böyle bir görüş olmaz.

SUNAY — Sen subayı, hâkimi karıştırma, onlar hakkında düşünücelerimiz ayrı. Anıma öğretmen tarafsız olmalıdır.

EMİRALIOĞLU — Öğretmen tarafsız olmalı fikri doğru. Amma siz bunu aday olmamanı anlamus'a söyleyorsunuz, biz bunu katlamamışız Sayın Başkan,

(x) Sunay'a kuvvetli kanaat vererek Senato'ya konferevân kim olduğu geçen hafta ANT'ta açıklanmıştır.

Gençler Üniversiteyi niçin işgal etti ?

12 Haziran 1968 tarihinde önce Hukuk, sonra İktisat, Edebiyat, Fen, Kimya, Dıgıtılık, Eczacılık, Tıp, Cerahpasa Tip Fakülteri, İktisadi Ticari İlimler Akademisi ve bazı özel yüksek okullar, boykot hareketine girişti ve okullarının binalarını İSGAL ETTİ.

Üniversite yönetiminden yasal haklarını almak üzere öğrencilerin ilk hareketidir bu. Bu hareketin en büyük özgürlüğü öğrencinin Cemiyetler ve derneklerliğinde kendiliğinden harekete başlaması ve yürütümlü başlangıç yapmasıdır.

Bugüne kadar profesyonel kişilerin ellerinde bulunan öğrenci cemiyetleri, üniversitede reform, yada öğrenci haklarının savunacağı şeklinde ortaya çıktılarında, rektör yada dekanlarla anlaşıma içersindeydiler. Bu anlaşıma ya kendilerinin özel sınav çıkarlarına yada beli parşaları koparma isteklerine dayanıyordu. Ve boykot tehdidine kendileri igin bir garanti niteliği taşımaktaydı.

Nitekim 12 Haziran 1968 hareketinden bir süre önce yine malem kişi ve öğrenci birlükleri Üniversite yöneticilerini tehdit yoluyla, köksüz, incelemesiz, sözde reform isteklerinde bulunmuşlardır. Bu isteklerin saygın kişi ve öğrenci birliklerinin bazı temsilcilerinin özel çatıları ile olan ilişkisi bilinen bir gerçekdir. Ayrıca bazı siyasi çevreler için yapılan yatırımlara denk düşüğü de olaylara açılmıştır. Birkaç kişiden kurulu, yılların cemiyetçilerin meydana getirdiği yönetim kuruları öğrencinin dileklerini kendilerine saptadıklarını hezpederek, öğrencilere destekini de sağladıkları hatasına düşmüştür. Oysa SANTAJ BOYKOT devri kapanmıştır.

Santaj boykot devrini kapayan ve gerçek boykot İlân eden öğrencilerin büyük coğur ludur. Öğrenci spontane (kendiliğinden) olarak uzun bir yıl boyunca hazırladığı sınavlara girmeyi reddetmiştir... Bu dahi tek başına, öğrencinin ne ölçüde direnme istediginde haklı olduğunu göstermeye yeter dilliştir...

Bu da göstermektedir ki, üniversite gençliği yeni bir atılım içindedir. Kendisini yönetme iddiasında bulunan bir takım eylemci teşkilatlarının dışında hareket etmemi Başarımıştır.

Üçgen kişiliksiz müzüm cemiyetinin tâhsîsatı sürdürmek için kullandıkları boykot tehditleri son bulmuştur. Çünkü, büyük kütünenin küçük hesaplar üzerinde kogacığı, hele, ephâsi olması gereken menfaatler düşüneceği mantık olarak hatalıdır. Büyük kültüde ebnesi yeri, ebza e terkeder. Ve asia sahtekârîk, fedakârîk ve dürüstüğün yerine geçmez. Öğrenci artık cemiyetler arasında hareketin gerçekliğini kavramıştır. İşte bundan ötürü hiçbir cemiyetin etken olmadığı yeni bir boykot hareketi başlamış bulunmaktadır.

Boykotların talebe cemiyet

leri diginda bağlamasının ve sürdürülmesinin nedenleri yurdakardaki açıklamalarımız içinde yer almaktadır. Yalnız bu boykot ve ısgal hareketlerine özgü bazı gerçeklerin de aşağı kavutulması zorunludur.

Önce bu hareketlerin Avrupa taklitliği içerisinde yapılmadı bilinmesi gerekmektedir. Nitekim, subat ayı ortalarında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde istekleri daha sonra Avrupa'da başlayan hareketlerin isteklerine denk düşecek bir hareket başlatılmıştır. Rektörünün ortak kararlara rize gösterir şekilde hareket etmesi olgunlaşmaya olan bu tür bir hareketi büyük çatımlara meydan veren girdilik sürdürmektedir. Bu somut örnek de göstermektedir ki, Federal Almanya ve Fransa'da başlayan öğrenci hareketlerinden daha önce Türkiye'de aynı yönlü gelişimler olmuştur. Bu çıkışıklık esasta bayret edilmesi gereken bir raslantı değildir. Çünkü, Türkiye Avrupa ekonomisi dışında bağımsız bir yapıya sahip değildir. Avrupa'da tekeli tröstlerin meydana getirdiği ekonomik kriz; onun uzantısı durumda olan Türk ekonomisinin (Montaj sanayii ve bilum benzeri sanayi kollarının) de buharlara sürükleneşmesine sebep olacaktır. Belirtilerinin sezilmesi başlangıçtaki bu dönemde Türk Gençliği öncesiinden ve öncesi yapısından dolayı: rahatsızlığı kendi bünyesinde en önce duyan toplum kesimi olmuştur.

Özelde günde söyleyebiliriz ki, bugünkü boykot hareketleri taklitlik unsuruundan uzak, fakat koşulları gereği Avrupa gençliğinin bir anlama, paralelinde gözükabilecek bir harekettir.

Ne var ki, sonuç olarak Avrupa gençliğinin ülkesine getirdikleri ile, Türk gençliğinin ülkesine bu hareketle getireceği yankı süphez缺少 farkı olacaktır.

Türkiye Üniversiteleri kendi içinde ve bağlı olarak halkla kendi arasında belli gelişkiler taşımaktadır.

Öğrenciler bir avuç adanın minibüslerde, hamamlarda seqitli cemiyet yöneticilerince temsil edilmiş gibi gösterilmektedir.

Bunun son örneği, Rektör Egeli'nin aynı bilmezzlik içerisinde yada öğrenci bütünlüğünün genel isteğini kavrayamamış hâlde davranış biçimine dayanmaktadır.

Öğrencinin öğrenciyle olan bu gelişkisi yanında öğretim üyeleri katında da bir gelişkisi yer almaktadır. Bu özden gelişkisi astan ve doçentlerin harcadıkları bütün gücün semeresinin, bazı profesörler tarafından toplanmasıdır.

Kitap tashihlerinden, saatlere, belli bölgelerin gevşirilerine, derlenmelerine, ve okutulup öğretilemesine kadar bütün yükü omuzlarında taşıyanlar, mesela kitap satışlarından elde edilen gelirleri almadıkları gibi satışa çıkarılmış olan kendi kitaplarının üstünde isimlerini da hâlde görememektedir. Kürsü şefliğinin yarattığı medrese tipi hegemonya, astan, doçent görevlerini hâlâ çözmez seviyesinde bozuklukunu ortasına etme endişesiyle üniversitelere fazla öğrenci alınması da bu gelişiyi körüklemektedir. Bütün bunların sonucu öğrenci tasfiyesi bir şart olmalıdır, bu şart da beraberinde kendine özgü sınav ve antidekomatik disiplin yönetmelikleri getirmektedir.

Bunun yanı sıra, okul sayısun azlığı, sınıfların yetersizliği, öğretim üyesi kadrosunun darlığı ve en önemlisi yüksek okul mezuniyetinin istihdam eksikliği, bu konuda Türk ekonomisinin bütünü bozukluğundan gelen planlığı yeni bir gelişî daha yaratmaktadır. Bu eğî öğretim üyeleri, öğrenci arasındaki gelişkisi astan ve doçentlerin harcadıkları bütün gücün semeresinin, bazı profesörler tarafından toplanmasından.

Bu nedenlerden ötürü orta öğretim alanında teknik eğitime kayıtlıdır. Bunun yanı sıra disiplin ve sınav yönetmeliğine değiştirilmelidir. Ancak en kökü çözüm, öğrencinin Fakülte Yönetimi Kurullarında, Üniversite Senatosunda söz ve oy sahibi kalmamasıdır. Böylece, tarih boyunca buhranların nedeni olan Yöneten - Yönetilen arasındaki çelişki kalkacak, öğrenci, öğretim üyeleriyle uyum sağlayacaktır. Ana hedeflerimizin başkası da budur.

Son olarak, Türkiye'de üniversite mezuniyeti yoğunca ya doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak yönetici olmaktadır. Bu nitelik halkımızın tarihi birikimi gereği, üniversite ve üniversitelerde halkımız arasında bir geliş yaratmaktadır.

Bu gelişinin de kalkması, halkın dövizik, halkın hizmetinde olan bir eğitim düzeninin kurulması ile mümkündür. Bu düzen ise halkın çocukların Anayasamız 50'nci maddesi içerisinde yer alan devletin halkın çocukların en yüksek öğrenim seviyeleme ulasmakla yükümlü kılan maddesi gerecidir.

İste Boykot ve ısgal hareketleri, açıkladığımız eğitim döneminin kurulmasına yönelikdir. Ve böylesine halkın ve yurtsever bir istekten kalkındığından ötürüdür ki, hareket doğru ve bilimseldir.

**İŞGAL KONSEYİ ADINA
Toygun ERASLAN**

İşmenler ve TiP

Bu nedenden dünya gençliği ve özellikle Avrupa Gençliği ile aynı koşullar içerisindeydir. Aynı hareketleri yapması taklitlik değil bir tabii davranış biçimine dayanmaktadır.

Azgârlı ülkeler ve özellikle Türkiye'ye özgü bir koğulun da burada bilinmesi gerekdir. Aydin kesim içerisinde yer alan yarım yüzyıl yöneticisi Türk genç adamı tarih boyunca öncü görevini gelelkesel biçimde ortaya koymustur. Ayrıca yapısı gereği sekiz on yıldır, Avrupa'da çok büyük etken kabul edilen gençliğin nüanseliksel eylemlerine örnekler vermiştir.

Özetle günde söyleyebiliriz ki, bugünkü boykot hareketleri taklitlik unsuruundan uzak, fakat koşulları gereği Avrupa gençliğinin bir anlama, paralelinde gözükabilecek bir harekettir.

Ne var ki, sonuç olarak Avrupa gençliğinin ülkesine getirdikleri ile, Türk gençliğinin ülkesine bu hareketle getireceği yankı süphez缺少 farkı olacaktır.

Türkiye Üniversiteleri kendi içinde ve bağlı olarak halkla kendi arasında belli gelişkiler taşımaktadır.

Öğrenciler bir avuç adanın minibüslerde, hamamlarda seqitli cemiyet yöneticilerince temsil edilmiş gibi gösterilmektedir.

Bunun çözümü, öğrencilerin öğretim üyeleri arasında haksız bir farklılaşma yaratır.

Yazdığı, bu hususta yapılan idari tâhakkat neticesinde tanzim olunan raporda suçun şahsi mahiyeti görülecek Hakimler Kanunu'nun 110. maddesine tevâfkan gereği takdir ve ifade edilmesi üzere bu husustaki evrak tâhakkîye Yüksek Bakandan memuriyetini intikal ettirmiştir.

Ustek, Basın Kanunu'nun 19. maddeinde «Cevap ve düzeltme, taalluk ettigi yazının cevap verenle ugilliliklarından uzun olamaz denilmektedir. Söz konusu yazımızda Siar Yalçın olayından bahseden kişiler 170 kelime olduğu halde, Elmalı Savcısı 473 kelimekkî tekzip göndermiş ve bu usulsüz tekzip suhû ceza mahkemesinden geçmiştir.

Bunun üzerine dergimiz kanuni süreçinde tekzibe usul ve esas yönünden gayet hâlk olarak itiraz etmiş, ancak İstanbul Beşinci Asliye Ceza Mahkemesi Yargıcı Sabri Özde, bu kanunsuzluğa göz yumarak sadece bir kaç satır atmak suretiyle tekzibin ANT'ta yayımlanmasına karar vermiştir. Kanun, asliye ceza mahkemesinin kararını kesin saydığını igin geçen yazımızda bu kanunsuz tekzip zorunu olarak yâniyor.

Ancak, bu tekzibin yayımlanması ANT'deki tekzibi gönderen Elmalı Savcısı, Elmalı Sorğu Yargıcı'nı ve İstanbul 5. Asliye Ceza Yargıcı'nı zor duruma düşürmüştür.

Yürekli bir meslekdaşı hakkında Adalet Bakanının talimatıyla dava açmak yürüksizliğini gösteren Elmalı Savcısı ve onun tekzibini gegen yargıclar, Türk adlet tarihinde herhalde iftihâra emâlibecek isimler bırakamayacaklardır.

Geçen haftaki tekzip rezaleti...

Geçen hafta bu sayfada, yeni bir tekzip rezaleti yer almıştır. Tekzibi gönderen, Elmalı Cumhuriyet Savcısı Kenan Bilekli'dir.

Bu savcı, bir meslekdaşı hakkında Adalet Bakanlığının talimatı üzerine Türk Ceza Kanunu'nun 142/4. maddesine göre Elmalı Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açmıştır. Hakkında dava açılan şahıs, cumhuriyetin yürekli savcılardan Koyulhisar Cumhuriyet Savcısı Siar Yalçındır. Sebeb, Yalçın'ın Akgam Gazetesi'nde 141 ve 142. maddeler konusunda bilimsel bir inceleme yazmış olması.

Bu olay ANT'in 65. sayısında, «Sührük Suçlarından Tevkifler Devam Ediyor» başlıklı bir haberin içinde 170 kelimeyle kamuoyuna yansıtmıştır.

Ancak, Elmalı C. Savcısı Kenan Bilekli, ANT'in bu yayını üzerine derhal kaleme sarılarak 473 kelimekkî bir tekzip döşenmiş ve Elmalı Suhû Ceza Mahkemesi Yargıcı I. Hakkı Güroğlu da bu tekzibin ANT'ta yayımlanmasına karar vermiştir.

Oysa, tekzip, hem esas, hem de usul bakımından tekzip hakının sulşîtmâzi ile tekzib etmektedir. Zira, ANT'in 65. sayısındaki yazı ile Elmalı Savcısı'nın geçen sayımızda yayımlanan tekzibin okuyanlar, aslında hiçbir şeyin tekzip edildiğini, sadece demagoji yapıldığını farketmişlerdir. Öyle ki, Elmalı savcısı, tekzibinde bir yanlış dan dâvayı Adalet Bakanının emriyle açtıgını yalanlamaya çalışırken bir yandan da aynen söyle demektedir: «Siar Yalçın'ın Akyam Gazetesi'nde 22.23 ve 24.8.1967 tarihli nüshalarında komünizm propagandası tekli edecek şekilde bir seri yazılar

yazdığı, bu hususta yapılan idari tâhakkat neticesinde tanzim olunan raporda suçun şahsi mahiyeti görülecek Hakimler Kanunu'nun 110. maddesine tevâfkan gereği takdir ve ifade edilmesi üzere bu husustaki evrak tâhakkîye Yüksek Bakandan memuriyetini intikal ettirmiştir.

Ustek, Basın Kanunu'nun 19. maddeinde «Cevap ve düzeltme, taalluk ettigi yazının cevap verenle ugilliliklarından uzun olamaz denilmektedir. Söz konusu yazımızda Siar Yalçın olayından bahseden kişiler 170 kelime olduğu halde, Elmalı Savcısı 473 kelimekkî tekzip göndermiş ve bu usulsüz tekzip suhû ceza mahkemesinden geçmiştir.

Bunun üzerine dergimiz kanuni süreçinde tekzibe usul ve esas yönünden gayet hâlk olarak itiraz etmiş, ancak İstanbul Beşinci Asliye Ceza Mahkemesi Yargıcı Sabri Özde, bu kanunsuzluğa göz yumarak sadece bir kaç satır atmak suretiyle tekzibin ANT'ta yayımlanmasına karar vermiştir. Kanun, asliye ceza mahkemesinin kararını kesin saydığını igin geçen yazımızda bu kanunsuz tekzip zorunu olarak yâniyor.

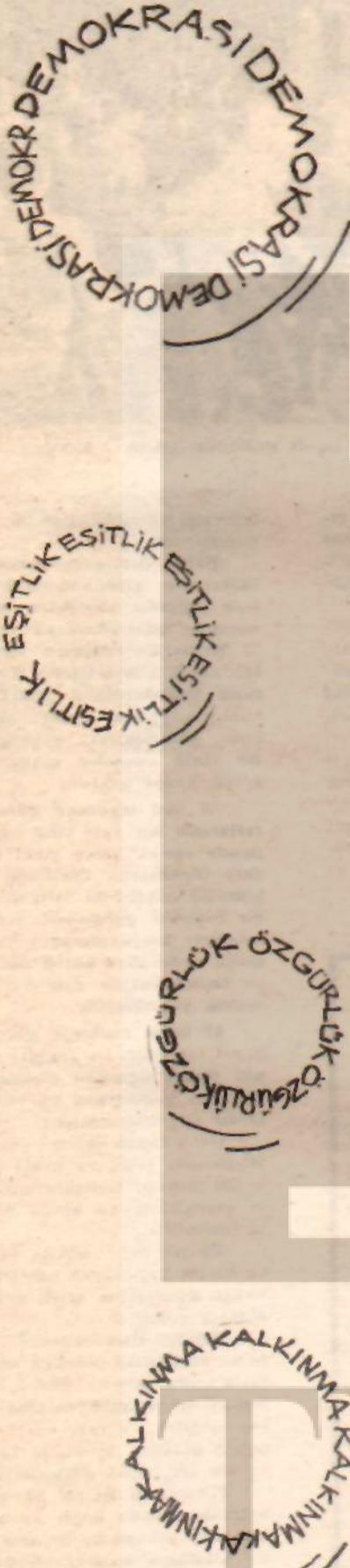
Ancak, bu tekzibin yayımlanması ANT'deki tekzibi gönderen Elmalı Savcısı, Elmalı Sorğu Yargıcı'nı ve İstanbul 5. Asliye Ceza Yargıcı'nı zor duruma düşürmüştür.

Yürekli bir meslekdaşı hakkında Adalet Bakanının talimatıyla dava açmak yürüksizliğini gösteren Elmalı Savcısı ve onun tekzibini gegen yargıclar, Türk adlet tarihinde herhalde iftihâra emâlibecek isimler bırakamayacaklardır.

Çağının Gençliği

Çetin ÖZEK

Ferruh Doğan

YUVARLAK LÄFLARI..

Y

üksek öğrenim gençliğinin son günlerde giriştiği, gittikçe gelişen ve güçlenen eyleminin gerçek yönelerini saptamakta yarar vardır. Özellikle, boykot hareketlerinin gün gittikçe gelişip, temele inen sorunlar üzerinde, devrimci bir görüş açısını yansıtıcı birimde, durmam önemlidir. Öğrenci hareketlerini, kolay sınıf geçmek için gerçekleştirilmiş bir eylem, batı örneklerinin bir kopyası, onun bunun itelesmesiyle ortaya çıkan düzmece olaylar olarak yorumlanması yanlış bir değerlendirme olacaktır. Özellikle, boykote harsketin, eşlik eserlerinden çıkararak, gerçek çizgisine yaklaşıp, yöründesine oturması, simdiye dek algılmışın歧inda bir gençlik eylemiyle karşı karşıya olduğumuzu ortaya çıkarmaktadır. Bundan duyulan tedirginliğin, bilerek, isteyerek, gençlik hareketini kötüleyici, haksız gösterici yorumlara yol açtığı görülmektedir.

Öğrenci hareketlerinin, başlangıçta düzenden yana olanlarca, salt kolay geçme usullerine yönelik bir hareket biçiminde ve eşlik eserler olarak başlatıldığı bir gerçekktir. Bu gibi boykot ile, öğrencilere bir takım sınav kolaylıklarını sağlamanın ve böylece devrimci öğrenci hareketlerinin kırılmasını planlandığı ortaya çıkmıştır. Gençliğin çoğunun bu oyuna gelmemesi, boykotu başladığını büyümeli noktadan çekerek ötele götüremesi, öğrencilerin hiç de kolay sınıf geçme kavgası içinde olmadıklarını kanıtmaktadır. Aksine, eşlik eserler boykot düzenleyenlerin, düzene süürülmesi pahasına, öğrenciye kolay sınıf geçme olanağını sağlamaya yöneliklerini göstermektedir.

D

eğerik öğretim kuruluşlarında bir kaç yıldır kendisini gösteren, ufak ve bölgelik boykotoların varlığı da, son büyük boykotoların batı özentsisinin sonucu olmadığını göstermektedir. Batıda örneklerin yönelikleri ve nedenleriyle, ülkemizdeki örneklerin değişik nitelikleri de açıklıdır. Bu değişiklik, İleri endüstri ülkelereyle, az gelişmiş ülkemiz arasındaki toplumsal yapı farklılıklarından, sorunların başkahılarından doğmaktadır. İleri endüstri ülkelere deki gençliğin, bir sanayi toplumunun yaratığı değerler sistemine başkaldırıdı, bu sistemin yer aldığı bunalımların itelesmesi ile davranışına geçtiği gerektir. Buna karşılık az gelişmiş bir ülkenin gençliği, çok daha değişik ve ilkel sorunları çözmeyenin sıkıntısını, ezintisini duymaktadır. Az gelişmiş ülkeler, henüz ekonomik bağımsızlığı, sömürülerin aranmış toplumsal yapuya, sağlam ekonomik düzene erişmenin sorunları içindedirler ve bunları gerçekleştirmenin savasını vermektedirler. Bu savas içinde en önemli rol sahiplerinden biri de gençlikdir. İleri ülkelere ise, az gelişmiş ülkelerin sirtundan sağladıkları ekonomik mutluluk içinde, daha çokunu, daha iyisini istemektedirler. Bu aynı eylemlerin tek ortak yolu, nitelikleri ne olursa olsun, mevcut düzenden hoşnut olmayan, düzene başkaldırıstır.

A

z gelişmiş ülkenizdeki fırsat eğitliğinin sonucu olarak, aktif nüfusun ancak blonde yedisinin yüksek öğrenim yapabildiği ortadadır. Yüksek öğrenim yapanların yoğunluğunun ise, ancak yarı ya yarı tok bir yansımı süürülerebilcek çalışma alanları bulabildikleri de bir gerçekktir. Bu gergikler içinde, yüksek öğrenim geneligi, az gelişmiş ülkelere bilmelenme ve uyancı on güdüli eylemcisi ve kesimi ormanlık sorumluluğunu da yüklenmiştir. İleri endüstri ülkelereinden başka olarak, devrimci eylemler, az gelişmiş ülkelere emekçi sınıflarından çok öğrencilerin gelmektedir. Hatta, az gelişmiş ülkelere genelikle toplumsal yapısının kırılamaması, değişimde ölçümlerindeki değişmezlik, yer yer emekçileri, kendilerinden yana devrimci öğrenci eylemlerine karşı bile çikartmaktadır. Bütün olumsuz koşullara rağmen, öğrenci topluluğunun, emekçilere orantı daha iyi bir yansımı içinde oldukları ve daha güvenli bir yansımı ulaşacakları gerektir. Daha olumsuz durumda emekçiler yerine, yoğunluğu kentsel alanlardan gelen öğrencilerin düzene karşı çıkış bir eğikliği değildir. Çünkü, onlar içinde bulunduğu kışisel sorunların ve çikmazlarının, daha iyi bir eğitim düzende çözülebileceğinin ve daha iyi bir eğitim sisteminin ise, daha iyi bir toplumsal düzende gerçekleştirileceğinin bilincine varabilmektedirler. Emekçilerin, kışisel çikmazlarının düzene bir sonucu olduğunu kavrayamayarak, sorunlarını yine kışisel ilişkiler çerçevesi içinde çözümlemeye kalkımları, az gelişmiş ülkelere esas dramını ortaya çikartmaktadır. Öğrenciler, kışisel sorunları tüm toplum düzene arasındaki sebebi sonucu ilişkisini kurdukları, kurabildikleri oranda gerçekçi olmakta, eylemlerini değerlendirebilmektedirler.

Öğrencilerin sorunlarını, tüm düzensel yapı içinde yorumlayıp değerlendirmeleri, düzene karşı çıkışlarını doğallaştırmaktadır. Bu toplumsal değişimlere yönelik an, büyimsel değişim mühaledesinde öğrenciye birlik olan Üniversite, öğrencinin karşısına çıkmaktadır. Bu karşı çıkış, çağdaş gelişimi ve çağdaş sorumlulukları yüklenme konusunda, öğrencilerin kendilerini 27 Mayısdan sonra tekrar ve tekrar yenilediklerini, Üniversitelerin ise 27 Mayısdan sonra çağ'a uymak konusunda bir gaba göstermediğini ortaya koymaktadır. Öğrencilerin yenilenmeye karsi, Üniversitenin donukluğu arasındaki mesafeyi aş-

makda, öğrenci kurulugia, aynı kurulugarda eğitilenlerin gelişkisini yaratmaktadır.

2

7 Mayısın getirdiği ve sadece teorik alanda kalan düzen ile toplumsal gerçeklerin yarattığı fili düzen arasındaki gelişik durum, öğrencilerce sonuna dek kavranmaktadır. Öğrenciler, eğitimin bir topluma egemen olan sınıflara uygun bir bigimlenige yönelik aradığını, yüksek öğrenimin de bu aracın bir parçası olduğunu bilmektedirler. 27 Mayıs anayasasının kurulmasının istediği toplum düzene big ilişkisi bulunmaya ve azılık sınıfın sömürülü egemenliğine dayanan toplumsal bigimlenis içinde, bütün ilişkilerin halka karşı olduğu görülmektedir. Eğitim de, bu halka karşı düzenin sürdürülmesinden yana bir bigimlenigi gerçekleştirmeye yönelikistir. Boykot yapan öğrencilerin halkdan yana halka dönük bir eğitim sisteminde direnmeleri ve bunu hareketlerinin temeli olarak ortaya koymaları bu gerçege vardıklarını göstermektedir. Halka dönük bir düzenin kuruluşu, az gelişmiş ülkelerde, antikapitalist ve antiempiryalist olmak zorundadır. Bu açıdan, halkın yana bir eğitimden de aynı nitelikleri tagima zorunludur.

Öğrenciler bu açıdan, toplumsal gerçek ile anayasa teorisini arasındaki terslige paralel olarak, eğitim sistemi ile düşünsel gelişim ve uyancı arasındaki terslige de karşı çıkmaktadırlar. Öğrenciler Anayasasının ilkelerine uygun bir eğitim düzenini isterlerken, mevcut eğitim sisteminin, sınıf sistemine paralel ve ona temel niteliginin değişmesini istememiş olmaktadır. Bu değişiklik isteği, öğrencilerin, sadece bir sınıfın yana bir öğrenci içinde yetişmek istemek ilkelerini Anayasasındaki ilkelerin gerçekleştirmesini için savasacak kusakların yetiştirilmesinden yana okullarını gösteriyor. Öğrenciler eğitimlerini bitirdiklerinde, ancak düzenin adamı olmak, onun bekçiliğini yapmak şartıyla mutluluga, işe ve toluğa erişebileceklerini biliyorlar ve bunu istemiyorlar. Öğrenci olabilmenin bir «dimityar» olduğu ülkemizde iş bulmanın da, halka karşı olmak pahastına sağlanabildiğini somut örnekleriyle göstermektedirler.

B

u temel açıdan öğrencilerin davranışı, Üniversite ve Yüksek Okulları görevde çağrımak anlamını taşımıyor. Görünüşde kendisinin digında kalan bir sorun olarak gözükken, etam gün çalışmalar, öğretmenler kadrosundaki alıkhı üstükk despotizminin kaldırılması, eğenc astan ve öğretim üyelerinin daha kişilik sahibi bilim adamı olma şartlarının sağlanması, v.s. konusundaki dilekleri, halkın sorunlarından yana, halka dönük, çağdaş bir eğitimi istemekten başka nasıl yorumlanabilir. Öğrencilerin big ilişkiler içinde yer alarak bağlandıkları çıkar gruplarının yararına bir öğretiyi gerçekleştiren bir öğretici kadroya karşı olduğunu, yeni öğretici kusakların halkçı, gerçekçi bilim adamı olarak yetişmelerini istedikleri, anlaşıyor. Öğrenciler, Üniversitelerin gereffi kursuerlerinde bilimsel gerçeklerin, yurt sorunlarının dile getirilmesini istiyorlar, düzenin, eşitsizliğin, emperyalizme yol açan sistem ve kanunların övülmemesini duymak istemeyen genel, teknik etikleri sistemlerin bunu gerçekleştireceğini umuyorlar.

Öğrenci hareketlerinin temelde, Anayasaya uygun bir sosyal devlet düzene erişmenin savası olduğu ve bunun için de bu tür bir devletin kuruluşunu engelleyen mevcut düzene karşı çıküldüğü saptanınca, düzende yana örgüt ve basının boykot kargasının tutumunu da açıklayabilecek olanaklarına kavuşturmaktadır. Eşlik eserler destekleyen, bu yolla Üniversiteyi de tüm olarak vurmaya kalkınan, eseri öğrenci örgütleryles düzende yana çevrelerin basını, boykot gerçek devrimci çizgisini bulmaya başlayınca, yaygaraya, bilinen suçlamalarına bulmuşlardır. Fransadan gelen liderler uydurmasa gibi James Bond türünden masallar anlatmaya girişmişlerdir. Yıllar yıldır öğrenci örgütlerini hileli kırıltılar dílizmece oyularla ele geçirip, öğrenciyi düzende yana kanalize etmek isteyenler, öğrencilerin bu tür örgütlerle karşı çıkarak eylüm içinde kendi gerçek örgütlerini filen kurmalarıyla teleşanlımlardır.

U

niversitenin kendiliğinden girişmesi gereken deşilleri gerçekleştirmemesi karşılıkta, Üniversitenin diğer unsuru öğrencilerin fili durumları kaymasında tek neden çağın gelişimini izleyerek değişimleri gerçekleştirmekde geç kalanlar, halka dönük bilimsel yapıyı kurmaktan kaçınanlardır. Bu bir gergiken, öğrencinin söylemini bir kaç tahrîkeşinin eseri saymak, bir özentiye bağlamak, Türk gençliğini kolay sınıf geçme pegine bir yığın olarak göstermek, gerçekkere sert dönmekde israr etmek anlamını taşır. Böyle bir tutum sorunları big bir çözüm getirmeyecek hatada direnme tutumudur. Bugünün öğrencisi, kışisel mutluluğunu yeterli görmeyerek, toplumsal mutluluğu gerçekleştirmenin savası içindedir. Bugünün öğrencisi, emperyalizmin sömürüsünden komisyon alan azınlıkların düzene bekçisi olmak istemektedir. Bütün bunları bilincine varan gençlik çağına yaranan gençlikdir.

Gençlik reform de devrim istiyor

12

Haziran'da üniversitelerde başlayan boykot ve ısgal hareketleri, geçen haftanın sonuna doğru kurulan karşılıklı temaslarla, bir uzlaşma, daha doğrusu bir «mütareke» havasına girmiştir. Hatta, hareketi ilk olarak başlatan iki fakülteden birinde, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde, öğrenciler, yönetimlikte yapımmasını istedikleri değişikliklerden bir çogu Profesörler Kurulu'nda kabul edildiği için anahtarları fakülte yöneticilerine teslim etmişlerdir.

Mümkündür ki, ANT'in baskiya verildiği saatlerde İstanbul Üniversitesi'nde de ısgal hareketini yıldırıcı öğrencilerle Üniversite Senatosu arasında bir ön anlaştırmaya varılmış ve belki de ısgal tarihi kaldırılmış olacaktı.

Hareketin nedeni bagdatlımıstır? Müttakereye varımasında rol oynayan etkenler nelerdir? İki hafta silen hareketten kimler galip çıkmışlardır?

Bu soruları tam anlamıyla cevaplanabilmek için olayların gelişmesine kesica bir göz atmak lazımdır:

Geçen yazımızda da belirttiğimiz gibi, boykot ve ısgal hareketleri çeşitli fakültelerde, çeşitli nedenlerle başlamıştır. Mesela, boykot ve ısgal hareketine ilk defa sahne olan Ankara Üniversitesi Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi'ninkine benzer istekler İleri sirmüşlerdir.

Daha sonra Ankara'da Hukuk ve

Fen, İstanbul'da Hukuk, Tıp, İktisat, Cerrahpaşa Tıp, Edebiyat, Fen, Kimya, Dış Hekimliği, Eczacılık Fakülteri, Gazetecilik Enstitüsü, Güzel Sanatlar Akademisi, Tatbiki Güzel Sanatlar Okulu, Florence Nightingale Hemşire Okulu, çeşitli özel yüksek okullar öğrenciler tarafından ısgal edilmiştir. Ayrıca, Ankara'da Ziraat ve İlahiyat Fakülteri, İstanbul'da Eğitim Enstitüsü, İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi, bazı özel okullar, İzmir'de İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi, Ege Üniversitesi Fen ve Ziraat Fakülteri, Erzurum'da Ziraat Fakültesi, Eskisehir'de İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi boykota gitmişlerdir.

Bu fakülte ve yüksek okulların öğrencileri de, aşağı yukarı, Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'ninkine benzer istekler İleri sirmüşlerdir.

Ancak bu isteklerin lâfta kalmaşıp bütün Türkiye'yi meşgul eden meşeler haline gelmesi, hatta boykot hareketinin daha İleri giderek reformlar da ötesinde bir «eğitim devrimi» istemesi, ancak devrimci öğrencilerin harekete hâkim olarak İstanbul Üniversitesi'nde bir merkezi ısgal konseyi kurmalarıyla mümkün olabilmistiir.

«Eğitimde reform değil, devrim» isteğini ilk ortaya atan ise İstanbul Teknik Üniversitesi Talebe Birliği Başkanı Harun Karadeniz olmuştur. Bundan sonra nareket, «eğitimde devrim» sağlamak istikametine gelişmiştir. Öyle ki, zamansız buldukları için boykot yada ısgal hareketine katılmayan İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi ve Robert Kolej Öğrenci Cemiyetleri de yayınladıkları bildirilerde bu istek-

Edebiyat Fakültesi'nden ısgal sırasında çıkan kavga

gi kesin çizgilerle ortaya koymuslardır.

Üniversite ve yüksek okullarda girişilen boykot hareketleri, eğitiminde halka dönük bir devrimin gerçekleştirilemesi yolunda atılan ilk bîyîlik adım olmuştur.

Hareketi güçlü şekilde yürütmek üzere İstanbul Üniversitesi merkez binasında her fakültenin temsilcilerinin dahil bulunduğu bir «İstanbul Üniversitesi İsgal komiteleri Yüksek Konseyi» kurulmuştur.

Devrimci öğrencilerin meydana getirdiği Konsey, kısa sürede yoğun bir çalışma yaparak öğrencilerin isteklerini 48 sayfalık bir broşür halinde tespit etmiş ve İstanbul Üniversitesi Rektörü Ord. Prof. Ekrem Serif Egeli'ye sunmuştur.

Oğrenciler, ısgal hareketinin nedenlerini ve isteklerini şu şekilde açıklamışlardır:

«Belli bir grupların kendi çiftlikleriymiş gibi yönetikleri Üniversitede yillardır sürecek dövizlikler, sonunda bu patlamaya yol açmıştır. 27 Mayıs Devriminden sonra öğrenciler 115 sayılı Üniversiteler Kanunu, yanınan hukuklarını yetiştiren, bizlere kanun sayısını açılayacak olan bu kük profesörleri uygulamamışlardır. Bu türlü örnekler sayılmalı bitmeyecek kadar çoktur.

28inci maddeye göre kursu kırıllarının her yarı yılın başında ve sonunda olmak üzere yılda en az dört defa toplanarak kursunun öğretim ve bilimsel araştırma işlerini demokratik bir biçimde görüşmesi gereklidir, bu maddede hiç uyulmamış ya da göstermelik olsun diye kursu dosyasına sadece toplantılarına daır bir belge koymakla yetinmiştir.

43inci maddeye göre Üniversite genel sekreteri ile fakülte sekreterlerinin yüksek öğrenim diplomasına sahip olmaları gereklidir. Bu hükümden de yillardır uygulanmamıştır.

Ote yandan öğrenci ve asistan temsilcilerinin yılda en az iki kere yönetim kurulu toplantılarına katılmaları gereklidir. Bu husus da gereklesitirilmemiştir.

Universiteye hakim olan, kanun ve piyasa tammayan bu Ortacag paternalist zihniyetine artık son vermenin zamanı gelmiştir.

Bugün Üniversitede orijinal bir esere rastlamak oldukça zordur; kitapların çoğu yabançı dilden bir iki kitabı çeviri ve kopyasından başka birsey değildir. Türkçe eserlerden kopya çeken öğretim üyelerine bile Üniversite hiç bir tepki göstermemektedir.

Kitapları hacmi bîyîlikçe fiyat artırmaktır, bu na bağı olarak sağladıkları kar arıtmaktır, hocamın itibarının da kitabına kalınlığı ölçüünde artırdı sanılmaktır, birtakım hizumsuz bilgiler öğrencilerin kafasına zorla doldurulmaya çalışılmaktadır.

Ote yandan bu geniş hacimli kitaplarda bugünkü yurt ve dünya sorunlarına döñük bilgiye pek rastlayamazsınız.

İste bizim boykotumuz her seyden önce bu bozuk düzene son verilmesini bedef almıştır.

Universiteyi esas üç eleman meydana getirmektedir: Öğretim Üyeleri,

Dünya Gençlerin Olacaktır

Devletin başında, içinde, dışında; bütün kuruluşları yönetenler, gençleri küfürseyip gelmemiştir. Onları en doğal davranışlarını bile iç ve dış kıskırtmalarla bağlamışlar, üzerlerine polis ve asker göndererek bastırmak istemişlerdir. Konuşmaları, görüşlerini söylemeleri hep engellenmiş. «Oturup derse çalısunlar, soruları sokağa dökmesin! Öğretmene, memura, işçeye, örgütüslere, politika yapmalar...» denilmiştir. köylüye yaptırımadıkları politikayı; kendi ayağlarında bir mahalle arası futbolüne çevirmiştir. Gençlik de susarsa işler bugüne kadar geldiği gibi gelecek ve ortak sultiman olacak sanmışlardır.

Halbuki gençler susmamıştır. Susmaları felâket olurdu. Ortak sultiman olmamıştır. Olması yanlış olurdu. Gençler, bir yandan geri kalmış kitaplardaki küfürlü bilgileri ezberleyip öğretmenlerine söz vermemiştir, bir yandan da ikide bir toplatılan ders içi kitaplardan, polisin izlediği düğünür ve sanatçılardan birer parça içik alıp aydınlatarak toplum sorunlarını seçmekte, bilinge bunların görsümünü geliştirmeye başlamışlardır. Elmalı'daki toprak kaputmasını çaresiz kalan köylünün yanında ilk onlar yer almış, yerli zeytinyağının içine yabancı madde karıştırınan bilyüklere hakkında ilk kampanyayı onlar açmış, İstanbul lima sumra, kadar sokular Altıncı Filoya, yillardan beri biz teşhît hattında bir karekol bekçisi durumuna sokan NATO'yu ilk olarak onlar «Hayır» demis, kıyan öğretmenlere ilk onlar arka çikan, kötü yönetmeliğleri onlar atemde atmış,

Türk eğitiminin göğsünde bir kanser gibi büyuen özel okullar İçin İstanbul'dan Ankaraya onlar yürümüştü; bugün halkçı olmayan, çağdaş olmayan Üniversiteye de onlar karşı durmaktadır.

Bildirileri, sıvısınakleri bırakın,

«Devri Süleymans da her akgam çalan Süleymaniyeli Ahmet'in davulunu bile anılamayan büyüler, bunları da anılamıyor. Şimdi üniversitemizin kapısındaki «Boykot var» levhalarına kıskırtma» diyorlar. Halbuki ne bizdeki kıskırtma, ne dünyadaki! Bizdeki de, dünyadaki de, nedenleri pek o kadar da «derinlerde olmayan genel bir hoşnuttuluğun» içine yüze gitmek belirtirlerdir. Gençlerin sezi, dünyadaki gafakar sökerken duyulan soylu horozların sesidir. Gençler, öte, öte, toplu söyleme zamlarıyla gündelik uyuşmaya varan işçileri, ara sıra uyamp sonra derin uykulara dalan köylüler de uyarmaktadırlar. Bunlar uyanır uyanmaz, szinliğin oynadığı etekkales oyuları sırp duracak, coğuluğun günleri başlayacaktır.

Eğer üniversitedeki boykotu, sadece adil olmayan kitap, sınav ve not düzennine, lâcka olmuş öğrenci - öğretmen ilişkilerine bağlırsak yanlışlığımızın ve yandığımızın resmidir. Bu, baştan başa üniversitenin, baştan başa eğitim düzennizin, siyaset düzennizin yol açlığı: genel bir rahatsızlığıdır. Bir ekonomik adaletsizlik içinde boğulma durumuna gelmiş Türkiye'de, çok geyler sermayenin çakarı için heba edilmektedir. Emeğe ve emek sahibine gerekten önem ve değer verilmemektedir. Geniş topraklar büyük at-

leler elinde skilip dikilmekte, çiftçi coğunuğu yoksulluktan ve cahillikten mahvolmaktadır. Türkîyenin ulusal servetlerini korunmamakta ve iyi işletilmektedir. Kamu gelirleri işlerden ve dışardan sömürülmektedir. Üstümüzdeki sömürge etkiler ulusal bağımsızlığını da altırmaktadır. Geniş emekli kitleleri gibi genceler de doyumsuzluk içindedir

Silâhlanma ve ağır savunma giderleri, devletin ve zengin kişillerin hayatındaki israf, topluma pek çok insanı rahatsız etmektedir. Bunların üstüne bir de uluslararası nedenleri ekleyin. Savas tagit, lastik, akaryakıt, mermi, silâh ve bilesimle asker donatımlarını üreten ve bunların ticaretini yapan tröstler devletlerde egenen olmaktadır, devlet başkanlarını ve sevilen liderleri vurdurmaktadır. Güçbelâ durdurulan dünya savası Kore ve Vietnam'da sürüp gitmektedir. Geniş haberleri insanda sinir sabır bırakmamakta, kliniklerin önünde kuyruklu habibe uzamaktadır. Kisaca, istet bize, istet dumyada bu mevcut durumdan ve düzenden hoşnut olan bir tek gerçek sanatçı, bir tek gerçek düşüncenin adamı olmadığı gibi, bir tek genç de yoktur.

Sadece bizdeki büyüler değil, bütün dünyadaki büyüğü büyükler artık kafalarındaki köhne fikirleri atıp, gençlerin tok ve sağlam sesine kulak vermeliidirler. Bu sese karşı gelmenin günü iyice az kalmıştır. Büyüklere akıllı ve atık davranışın gençlere yer açmalıdır. Unutulmasın ki, yarın dünya zaten onlarıdır...

Fakir BAYKURT

İsgal

İsgal
altındaki
İstanbul
Univer.
sitesinde
öğrenciler
oğreniyor.

ZİNCİRLE NÖBET
— Üniversiteyi koruyor —

yardımcıları, öğrenciler. Fakültelerin yönetiminde bunların her üçünün de söz sahibi olmaları gerekir. Başka türlü bu paternalist zihniyete son vermeye imkân yoktur. Bugün asistanlardan kişilik sahibi olanlar kürşü başkanlarının gazabına uğramaktadırlar. Çoğuńska evet efendimeller tutunabilmektedirler.

Öğretim üyelerinin büyük çoğunluğu, öğrencileri yok farz etmektedirler. Beri taraftan yönetmeliklerdeki aksaklılıklar, öğrencilerin mağdur olmalarına, bilgi dağarcıklarına yeni birsey katmadan yılların boş vere kaybetmelerine yol açmaktadır.

Günlüğün halkoyunda da ölümlük tasvip gören istekleri içinde en önemli, muhakkak ki, öğrencilerin de üniversitede yönetiminde söz sahibi olmasıdır. Kendilerinin söz sahibi olmadığı bir reform çağrısının uyutmadan öte gitmeyeceğini öğrenciler pekala biliyor.

MEHMET ALİ AYBAR

ANT'a özel bir demeç verecek 2 Haziran seçimlerinin geniş şekilde tahliini yaptı.

GELECEK HAFTA
ANT'TA

BOYKOT

Sözcüğü,
1880
yılında,

Irlanda köylülerin
Sömürge İngiltere'nin Masası,
ve Toprak Ağası,
Captain Boycott adlı bir deyyusa
karşı giriştiği direnç hareketinden
kalınmış...

Sözcüğü merak edenlere
duyurulur...

Can YÜCEL

mektedirler. Bunu bildikleri için de, öğrenci temsilcileri muhatap kabul edilmeden İsgal kaldırılmayacaklarını kesin şekilde ilan etmişlerdir.

Öğrencilerin bu kararlı tutumu karşısında statüsünün bozulmasına için gerek iktidar, gerek tutucu çevreler, gerekse çıkarlarının sarsılmamasından endişe duyan senato üyeleriin yoğunluğunu çeşitli entrikalar gevirmeye başlamışlardır.

Bütün fakülte ve yüksek okullarda İsgal hareketi öğrenciler tarafından yürüttüğü halde, gericilerin elindeki Millî Türk Talebe Birliği ve Türkiye Millî Talebe Federasyonu öğrenci temsilcisi olarak sahneye çıkmak istemişlerdir. Bu istekler öğrencilerin şiddetli tepkisiyle kırıldı; işte Senato TMTF ve MTBF'yi muhatap almak cesaret edememiştir. Ancak, Üniversite Senatosu, İsgal Komiteleri Konseyi'ni de mutahap almayı bir türif yanagnamış, 23 Haziran'a kadar boykota son verilmesini şart koşmuş ve 1 Temmuz'da da okulu kanuni tedbirlerle bağışarak açacağı bildirmiştir.

Tutucu çevreler de, megru öğrenci hareketini kırdırmak ve halkoyunda küçük düşürmek için ölümlük çaba harcamışlar, boykota karşı komiteler kurdukları, Üniversite'ye Mao'nun resimlerinin asıldığı, Fransa'dan profesyonel ihtiialcilerin gelip hareketi yönettiğini, Üniversitenin silah ve cephane deposu hâlinde getirildiğini gazetelerinde yazmaya başlamışlardır.

Rektörlük, İsgal Konseyi'nin muhatap olarak kabul edilmesi işte İstanbul Üniversitesi Öğretim Görevilleri Sendikası'nın yaptığı arabuluculuk teklifini reddetmiştir.

Istanbul'da bu gergin hava devam ederken Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde silahlıların konusmasından sonra bina birkaç defa el değiştirmiş, nihayet perşembe gece boykotu öğrenciler tarafından İsgal edilmiştir. Bunun üzerine boykota karşı örgütler, AP Gençlik Kolları'ndan yardım istemişlerdir. Bütün çabalara rağmen, Türkiye'ye girmiş bulunan AP Gençlik Kolları militanları, başka yerlerde görevli olduklarıdan bir araya getirilememiştir. Akademi bahçesinde 'şehitlik' grupları halinde uzun süre bekleyen boykota karşı gruplar sık sık yanlarında tabancalarını doldurup boşaltmışlardır.

Öğrenci hareketlerini bir türlü kontrol altına alamayan iktidarın bulduğu çare ise, meseleyi parlamentoya getirmek olmuştur. Üniversite olayları hakkında açılan görüşmede, bütün partilerin sözcüleri, öğrencilere hak vermekte birbirleriyle yarış etmigler ve

yayınlanan bildirilerden aldhıları çımları, sanki kendi tekileri imiz gibi kürsüden tekrarlamışlardır. O kadar ki, en sağcı partiler de, öğrencilerin Üniversite yönetimine katılmamayı desteklemiştir. Sadece TIP Sosyalist, Üniversite olaylarını geniş bir açıda ele alarak, eğitim politikasının kalkınma politikası ile birlikte düşünülmeli gerektiğini, sadece öğrenci isteklerinin karşılanmasıyla eğitim sorunun çözümlemeyeceğini söylemiş ve «Once temel öğretim ilkeleri ele alınmalıdır» dierek öğrencilerin eğitime devrimi görüşünü desteklemiştir.

Millet Meclisi'nde Üniversite olayları görüldürken, Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi Öğrencilerinden bir grup Cumhurbaşkanı Sunay'ı ziyaret ederek bir muhtıra vermiştir.

Bu arada devrimci öğretim üyelerinin hakim bulunduğu İstanbul Üniversitesi Öğretim Görevilleri Sendikası'nın, Üniversite asistanlarının ve Üniversite Senatosu'ndaki Prof. Lütfi Duran, Prof. Fikret Baykurt gibi öğretim üyelerinin gayretleri de, ibreyi öğrencilerden yana kaydırmış ve nihayet Senato'nun İsgal Konseyi temsilcilerini muhatap kabul etmesi zorunlu hale getirmiştir.

Cuma gecesi İstanbul Radyosu'nda Abdi İpekçi'nin yönettiği açık oturumda Rektör Egeli, İsgal Konseyi adına Toygun Ersan ile karşı karşıya oturmayı kabul etmiştir. Oturumda iki taraf da görüşlerini açıklamış ve öğrencilerin isteklerinin kabul edilebilir olduğu yolunda görüş birliğine varılmıştır.

Aynı akşam Prof. Tanık Zafer Tu-

naya, Prof. Edip Celik, Prof. Süleyman Barda, Prof. Nusret Gökdogan, Prof. İhsan Özdogan, Prof. Orhan Okyay, Prof. Halet Çambel, Prof. Haluk Alp, Prof. Meliha Terzioglu, Prof. Nedim Zembilci ve bazı doçentler, İsgal Konseyi temsilcileriyle İktisat Fakültesi Profesörler Kurulu salonunda 5 saat uzlaşma toplantı yapmışlardır.

Cumartesi günü saat 15'te de, İstanbul Üniversitesi Senatosu olağanüstü bir toplantı yaparak, radyodaki açık oturumun ve bu uzlaşma toplantısının işgalden İsgal Konseyi temsilcilerini muhatap alıp alamamak için görüşmeleri başlamıştır.

Dergimiz bağlandıktan sonra devam etmeye olan bu görüşmelerde Senato'nun İsgal Konseyi temsilcilerini muhatap almakta başka çıkış yolu bulamayacağı tahmin edilmiştir. Öğrenciler muhatap kabul edildiği takdirde, 23 Haziran'da boykot kalkmış ve büyük bir ihtiyalle pazartesi günü profesörlerle öğrenciler aynı masaya oturarak öğrencinin yönetimine katılması gerçekleştirilmiş olacaktır.

Hafta sonunda, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde de Talebe Birliği Başkanı Harun Karadeniz ile Rektör arasında aynı yolda temaslar sağlanmış bulunmaktadır.

Son anda o aksilik çıkmadığı takdirde, öğrencilerin boykot ve İsgal hareketleri şimdilik başarıya ulaşmış olacaktır. Ancak, öğrenciler kendilerinin de belirttikleri gibi, asıl amaç reform değil devrimdir. Yani, eğitime dikenini A'dan Z'ye kadar değiştirecek bir devrim... Bugün öğrencilerin yönetimde söz sahibi olmaları, bu devrimin sadece bir aşamasıdır.

İsgal
altındaki
Universite
Rektörlük
binasının
kapısında
nöbet
bekleyen
öğrenciler

AVRUPA GENÇLİĞİNİN

Maurice DUVERGER

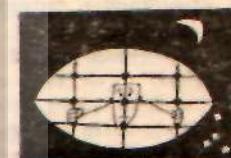
Paris'te, düşman işgalinden kurtuluş günleri bir yana bırakılmış, 1871'den beri barikat kurulmuştur. Ama bu am Quartier Latin öğrencilerinden bazılarının zihnini kurcalamaktaydı; nitekim, duvarlarda «10 Mayıs 1968 Commune'si», yazılarına rastlanmadı mı? Bu inanılmaz bir yandan, XIX. yüzyıl devrimlerine duyu-

yan Özlem yattıktır; geçen haftalardaki başkaldırı hareketleri birincil yönünden o eski devrimlere benzeyordu nitelikim. Öte yandan, duvarlara yazılan bu yazının altında, 1848 Commune'si (bütün bozukluklarına ve zayıflıklarına rağmen) 1917 Ekim'in hazırlayıgı gibi, bugünkü hareketlerin de öncü bir nitelik taşıması umudu yattıktır: Örneğin, Cohn-Bendit ve

arkadaşları bu inançları, «Öfkeli gençlerin» bu köklü özlemi, üstünde durmaksızın kaldırıp bir köşeye fırlatmak yanılış olur sanırı. Bu umut, bu inanç, ilk başta samimi kadar ilginç değil belki de. Fransız öğrencilerin 1968 Mayıs'ındaki başkaldırısında, günümüz dünyasındaki başka öğrenci başkaldırılarına orantılı, yepeni bir öge var, belki de

geleceği olan bir hareket bu. Şimdi, üniversite hareketlerinin şu ya da bu ilke alındığı biçimleri yüzeden tartışmayı bir yana bırakımlım. Bizdeki yüksek öğrenimin kırıltısının yapısı ve bu öğrenimin verilmektediği yer, yani Fransa, Üçüncü Dünya'dan da, Batı'daki özgürlük demokrasilerden de, fasist rejimlerden ve sosyalist filkelere çok çok ayırdır. Yalnız, yüksek okul ve fakülte öğrencilerinin, her yerde, kafa tutucu, başkaldırıcı bir eğe olduğunu kuşku yoktur. Ama bu öğrencilerin harekete geçtikleri ortamlar, herhangi bir kıyaslamayı olanaksız kıracak ölçüde birbirinden ayırdır. Paris öğrenci hareketleri, ancak Almanya, İtalya, Amerika Birleşik Devletleri gibi, iktisadi yönünden gelişmiş, çok partili rejimle yönetilen ülkelereki öğrenci hareketleriyle kıyaslanabilir.

Bu ülkelerde, üniversite gençliği çok bütün bir başkaldırı ve yadsıma ögesidir. Yüksek öğrenimin gelişmesi öğrenci sayısını artırmakta, ve bu öğrenimin merkezde olduğu kentlerde hatalı sayı bir ağırlık kazandırmaktadır. Gençlik zihinsel hazırlığı, ona, toplumun bütün öbür katlarında önce ve onlardan daha keskin daha derin bir bilinc sağlamaktadır. Üniversite gençliğinin üniversitede içi yapıyı yadsımasının onun giriştiği eylemin ancak ikinci derecede, yüzeysel yansıdır. Gençlik, asıl, sanayi toplumunun temel değerlerini yadsımatadır. Bu yadsımanın zaman zaman büründüğü yerde ya da halksal biçimler, taşındığını görmemize engel olmamıştır.

RÜZGÄR EKENLER...

Yalçın KÜÇÜK

nü onaylamamış; Danıştan verdiği kararları uygulamaktan kaçınmıştır. Yine son zamanlarda üniversite oligargisi ile bütinlecek kimse tarafından yapılmak parti ile, başarı bir üniversite öğrencisinin hazırlayabileceği çalışmalar doğentil veren üniversitede kurulları, ayrik ses gitaran bir çok genç üniversitede öğretim üyesini doğentlikten yoksun etmiştir. Diğer yandan, sayısız örnekler göstermiştir ki, bugün, öğrencilikteki öğrenciler eylemlere katılmak bir üniversite mezununun, ne kadar parlak olursa olsun, asistanlığa atanma sansı yoktur. Bütün bunlar daha önce görülmekle beraber bugün sayıları artmış olaylardır ve üniversitenin yerini göstermesi bakımından son derece önemlidir.

Buna ek olarak üniversite ekonomisinin gerektirdiği nitelik ve nicelikte üretim yapamamaktadır. Süphesiz bu ekonomideki dengeşizliklerin üniversitede bir yansımasıdır ve üniversitenin bütünü için doğru olmakla beraber bazı bölümleri için çok daha doğrudur. böyle bölgelerde üniversiteden, yapmak istedigi ile yurt öğrencilerinin zorunlu kaldırı eğitimi arasındaki ayrıntıları bütün ağırlığı ile göz önüne koymaktadır. Bu durumda üniversite collagrisib'nin yürüttüğü politikanın geçerliliğine güvenin ortadan kalkması kaçınılmaz bir sonuktur. Halka bir deyisle, üniversitenin kendi güvenliğini artırmaya yönelik politikası, öğrencinin yararları ile desteklenmediği için daha çok açıkça kazanmaktadır. Hukuk, Dil-Tarih, Edebiyat ve Fen Fakülteleri ekonominin ihtiyacından fazla mezun veren ve dolayısıyla gelişmenin kendisini ilk önce duyuracağı bölümler-

dir. Bu bakımından hareketin buralarda başlayıp köklesmesinin, buna karşın silasal bilgiler ve mühendislik gibi mezunların kuruluş düzenden yerlerini kolaylıkla aldıkları bölgelere yayılmasıının asıl nedeni budur. Süpheşiz, sözü edilen bu eğitim kuruluşlarında, ortamı ve hareketi gerçek bir biçimde değerlendirebilecek ölçüde dinamik geleneği olan öğrenci liderliğinin etkili olmuş olması da mümkündür.

Bu gelişmeye bir de üniversitede öğrencisinin sınıfı yapısının getireceği ayrintıları eklemek gerekmektedir. Öğrencilerin coğulüğünün küçük burjuva ailelerden geldiğini varsayıp herhalde yanlışlı olsa da, böyle kaynaklı bir topluluğun Türkiye'deki uyamıştır, öneğin, üniversitede üyelerinden daha çok etkileşenlerinde kuşku yoktur. Son yıllarda üniversite dergiye dönük öğrenci hareketleri bu düşüncenin doğrulayacak örneklerle doğrudur. Son yıllarda yüksek öğrenim genelliği, üniversiteden farklı bile varmadığı soruların oldukça tutarlı savunucuları olmuştur. Bütün bunlar üniversite ve onun yaşadığı olgusu ile öğrenciler arasındaki uçurumun gitgitçe büyümeye yol açmıştır. Üniversite öğrencisi genel eğitim ve gereksiz genel yurt sorunlarını ortaya koymada ve bunları savunmada üniversitede çok geride bırakılmıştır.

Fakat bütün bunlar boykot hareketinden gerçekten olumlu sonuçlar beklemek için yeterli değildir. Çünkü bugünkü buluşma, köklü nedenleri olan bir gençliğin çok yüzeydeki bir görüntüsündür. Gelişmeleri olduğu gibi saklı tutan, onlara el atmayan bir hareket çok düşük bir olasılıkla bagarrya ulaşabile, bu başarı gecici olmaya mahkumdur. Bu bakımından üniversiteden bu patlamadan birlikte tavrı ile kurtulması kaçınılmaz olacaktır. Çünkü Türkiye'deki öğrenci yapı böyle bir üniversitede zorunlu kılmalıdır.

Yalnız yine de hareketi kılığımsememek ve tarihi akışı içinde değerlendirmek gerekmektedir. Bu, üniversite gençliğinin, üniversitede ile ilgili olarak 1940'larda bağlantıları ve o zaman bütün özgürlük «sağ olan hareketin» sınırlı son halkasıdır. Ve şimdi sol ile birlikte sağ da reddedilmektedir. Kısa bir dönemdeki bu gelişmeye gelecekteki bir hareketin sloganının içeriğini vermektedir. Gelecekte sadece sloganın değil, stratejinin de değişeceğini kuşku duyulmamalıdır. Çünkü uğranılacak başarısızlık gelecek hareketlere doğru stratejili kazandıracaktır. Çünkü en doğru strateji, başarısız eyleme dayanarak kurulan stratejidir.

Üniversite oligarsısına, gelecek hareketin kuşkusunu varsa, boykot ve işgal hareketine ilk önce, 1940'lardaki fasist hareketin yaptığı fakültelerin sahne olduğunu hatırlatılabilir. Tek bu olgu bile, rüzgar ekenlerin fırtına ile mücadele kurtulamayacağını gösteriyor.

Unutmasınlar ki henüz ortada fırtına yok; sadece fırtınanın habercisi bir patlama var...

Başkaldırıcı bir güç olan gençlik, her zaman, gerçekten de devrimci bir güç midir acaba? İki nedenden ötürü bundan kuşkulananızdır. Bir kere, gençlik, insanın her geçen gün biraz daha uzaklığını, geçici bir durumdur: bugünkü önderlerin birçoğu, yarın, kentsoyluAGR (burjuvalaşır). İkinci olarak, öğrencilerin yaşamı, sizlere boluluk içinde yaşayan toplumlarda bile, işçilerin yaşamaya konularına orantılı çok daha az yabancılaştırıcı, çok daha az eziçidir. Gençler bekleyen işsizlik tehlikesi, üniversitede içinde, işi için de aynıdır. Yalnız, iş bulunduktan sonra, onu yitirme tehlikesi kol işçisinde filkir işçisinden daha büyük; kol işçisinin gönül yaşamı çok daha zor ve tatsız, gerçek özgürlük oranı çok daha düşüktür.

Yaşama düzeyinin epey yükselen olmasına rağmen, işi sınıfının maddi durumu onu yi-

De Gaulle niçin çıkmaza girdi?

Haluk TANSÜG

De Gaulle, acaba neden böylesine zor durumiara düşüdü?

Sual sorulması ve cevaplandırılmasının gerekken, günümüzün belli başlı konularından biri.

Cünkü, bir açıdan bakıldığında, Fransız Cumhurbaşkanı gayet değerli bir devlet adamı. Cesur, ileri görüşlü, dünya anlayışı geniş, tahminleri sık sık doğru gikan, oturter, milletlerarası politikamı inceliklerini kavramış kişi.

Peki, De Gaulle, bu kadar kıymetli vasıflara sahipen neden birdenbire ve beklenmedik şekilde sarsıntılarla uğradı? İstifaya düşünmek sorunda kaldı? Siyasi hayattan bile ayrılmayı bir an ığın göze aldı?

İste, saathta görüldüğünden de biiyik gahsi ve klâsik meziyetlere maliîk De Gaulle'in problemleri eleştirmek, geniş açıdan günümüzün özel şartları yüzeye çıkarmak anlamına gelir.

Söylen ki, türkî şahsi ve klâsik meziyetlerine rağmen, De Gaulle zamanımızın tipik sadâmanı degildir. Meziyetleri şahsisidir ve çok eklâsiktir. Bugünkü atom devrinde ise, eklâsik meziyetler, son demlerini yagayan (dolayısıyle gerçek akce sayılaman) kapitalist sisteme beraber kıymetini (meebare) kaybetme halindedir. «Şahsisiz kabiliyetler, elektronik çağın süratine ayak uydurma imkânızsızlığı karşı kazıştır.

Kısaçısı, müzi dolmuş kapitalist ortam çerçevesinde kalıp, bagari kazanmayı lütm etmek faydasızdır. Kültürel bilincindegidir bir devirde, gahsi kabiliyetlerle müsnet sonuçlar sağlanamaz dünümek, hognâa lümitserliktr.

Oysa De Gaulle, sosyalist degildir. Bir sınıf tam anlamsızlaşanmamaktadır. «Takımı hâlinde devlet idaresi fikrine hiç bir zaman yansımamıştır. Etrafına topladığı etek-nokratlarla (siyasi inisiyatifi ve söz hakkı olmayan uzmanlarla) fakat yalnız kendi kararlarına güvenen devlet idaresine kalkmıştır. Hattâ, böylesine şahsisiz ve eklâsik gerçeke ortasına oturup, «çığınca sınıf» bir Fransa'ya shirinci sınıf rol oynatmaya özenmiştir...

Vâki, Fransa gibi sığincı sınıf bir devlet için, atom çapılı, bagri kazanmayı lütm etmek faydasızdır. Fransa gerisinde yer almış «dördüncü sınıf» veya «çığınca sınıf» devletlerin bile, atom çağında «bag rolü» oynamaya şansları vardır. Eğer, devrin «çığınca şahsi ve esosyalist» özelliklerini dikkate alırsak.

Atom devrinin toplumsal ve siyasi özelliklerini kıymetlendirebildikten sonra, belki çığınca sınıf bir devletin De Gaulle'den çok daha az kabiliyetli bir «sider grubu», Fransız Cumhurbaşkanı'ndan çok daha büyük ve garantili başarılar ulaşabilir...

İste bütün şahsi ve klâsik meziyetlerine rağmen, De Gaulle'ün başarısızlık sebeplerini hizmet kendi emayalarında aramak zorun ortaya çıkarmaktadır.

Hattâ, aynı sebeple şahsisiz ve eklâsik meziyetler, sadece faydasız olmakla kalmamakta, ayrıca etek-nokratların birbirini birlünenmektedir. Çünkü, şahsisiz ve eklâsik yollarla direnildiğinde, iderlik yapılmak ülkenin geleceği binbir tehlikeye sokulmaktadır. Hesim kuvvetlere «aboba» imkanları yaratılmaktak, kacış ortam hazırlazmaktadır...

Peki, De Gaulle, böylesine handikaplarla malîl ise, tekrar iktidara gelebile mi? De Gaulle ığın, tarih kargusunda hiç bir «kurtuluş yol» keşfetmemiştir?

Bütün temel hendikaplarını rağmen De Gaulle, pek âlia gelecek genevi segimleri kazanabildi. Fakat bu, De Gaulle'ün tarihi şahsiyeti açısından ve Fransa'nın geleceği bakımından, müsbet sonuçları garantiyelemeyez.

Eğer De Gaulle tekrar iktidara gelebile, onun ığın tek tek çökkesi yol vardır. O da, satılık görünügünlük bir kenebra bırakması; Fransa'yı, mukadder sosyalist geleceğine, esessiz sedasız hazırlamasıdır.

Eğer De Gaulle, zamanımızın genel akımını egziliden gözliyes kavramısa, o vakit tarih kendisine müsbet mevkili verir. Aksi takdirde, bütün şahsisiz ve eklâsik meziyetlerine rağmen, De Gaulle'ün tarihdeki yeri Habegistan'imparatorunkinden farklıdır.

Hele, silinde mevcut bu derece büyük imkânları heba etmesi halinde (kendisine bir çökkesinin, içerde ve dışarıda, bu derece büyük imkînleri bağlılıklar hesaplandığında) De Gaulle'ün tarihi mevkii, Neron'uninden da beterisigir. Gelecek nesiller arasında, kimse kalkıp, «yanıksı oldu» De Gaulle efendiyeler bile demez.

Vietnam sokaklarında her gün rastlanan manzarlardan biri... Bir Vietkong milîcahidi, kukla hükümetin askerleri tarafından ölüme getiriliyor... Ama bütün teröre rağmen, Vietnam millîyetçiliğinin mücadele azmi her geçen gün daha giddetlenmektedir.

BARİŞ YOLUNDА YENİ ZORBALIKLAR

Hüseyin BAŞ

FRANSADA ve Amerika'da umulmadık bir anda patlak veren olaylar, bir süredir dünya kamuoyunun bütin dikkatini üzerine çekmiş, giderek dünya barışını doğrudan doğruya ve oiddi bir şekilde tehdit etmeye devam eden ikinci temel meseleyi, Vietnam ve Ortadoğu Meselesi'ni gölgelendirmiştir.

Kuzey Vietnam'ın temsilciliyile Birleşik Devletler arasındaki görüşmeler, ikinci Bilyâk Fransız İhtilâlinin bütin yıllık sirtında taşıyan Paris'in karmaşık atmosferinde, yanı «kendi kabûguna gekilmiş, gözlerden irak, klâsik diplomasiının» kuralları içinde «karşılık yoklamalar» la sürüp gitmektedir.

Hâtiarda olduğu gibi, Vietnam halkının sarsılmaz direniş ve onun yürekli savaşçılarının bütin ülke dîlezeyinde girişikleri Subat saldırısı kesin bir biçimde başarıya ulaşarak Vietnam'da askeri zafer peginde koşan Johnson yönetimini direğe getirmiştir ve saldırganı iflas masasına oturtmuştur. Ancak, Johnson yönetimini iflas masasına «kuvet pozisyonundas oturmak hevesinden yine de kendini kurtaramamış ve 1 Nisan'dan itibaren Ke-San'ı ve onu izleyen hafta da Saygon'u çevreleyen vilayetleri temtizlemek amacıyla biiyik bir taarruzu girişmiştir. Ne var ki, saldırganın bu son ve umutsuz taarruzu da başarıya ulaşamamıştır. Ve Vietkong Mayıs başında 122 şehir ve askeri üsse karşı aynı anda nüthig bir saldırıyla geerek ülkenin kontrolünün saldırganında, ve onun magalarında değil, Vietnam savaşlarında, başka bir deyile, topraklarda Vietnam halkının elinde bulunduğu bir kez daha en kesin ve sonut biçimde ispatlamıştır.

Bugün Vietkong'un «Saygon'a her gün yüz reket» sloganıyla programa bağlılığı ve şagırıcı bir başarıyla gelişen son darbeleri, saldırgan Amerika'nın gözüne masasına kuvvet pozisyonunda oturma düşünden arta

kalanları da silip silpirmiştir. Savaş meydanında ugtramış yenilikçi «diplomasî masası», zafere çevirme ayakoyuları ise, gâlînumâzde, hele halkın gerçek temsilcileri söz konusu olunca, geçerli değildir. Paris görüşmeleri bunun son üçüncü temel meseleyi, Vietnam ve

lara göreklenmek için çırpmış durmaktadır.

Gereken de, emperyalizmin Ortadoğu'daki gâmarık hizmetlisi, 5 Haziran saldırısından bu yana sadece silâh zoruyla gaspettiği toprakların halkına, tıpkı topraklarından sökülmüş atılan ve sefalete terkedilen 1,5 milyon Filistinli Arap'a karşı başarıyla uyguladığı, toprakların gerçek sahiplerini canından bezdirerek göce zorlayan ilâkirine kadar irkçı, zulüm ve yıldırmâ politikasını sindirmekle kalmamış, çevredekî Arap filâkelerine de çegili kuşkurtma ve saldırlıarda bulunmaktan geri dumamamıştır.

O kadar ki, 5 Haziran saldırısını izleyen günlerde «saldirgan»ı gözlemekte ve saldırının

Özgürlüğü Öldürmek

Kendi kendine ateş ediyorsun, Amerika
Böyle süregidersen eğer, gerçekten kendi kendini
öldüreceksem.
Acunun viedam olmaya söz vermişsin,
ama utancı ugurumunun kışkırtma
yalnız Martin Luther King'i vurmuyorsun,
kendi viedamna da ateş ediyorsun.
Bombahıorsun Viet Nam'ı, aynı zamanda kendi
öz onurunu.
Kalk ayaga artık, elem verici özgürlük amâti,
ve yargıla öldürme özgürlüğünü.

Yevgeni Yevtuşenko
7.6.1968 Moskova

Türkçelegitiren:
Yıldırım Dağıyell

gerçek nedenlerini yaldızlı «var-
lığı» sloganı ardına yerlestire-
rek gözlerden irak tutmakta
hayal başarı gösteren sionist
propaganda, bugün, savagın bil-
rincel yıldönümünde gelişen o-
laylara iflas etmiş, Ortadoğu'da-
kaki emperyalist oyunu ve o-
sun gölgesinde «toprak edin-
mes» düşleyen takımının toyala-
rı kesinlikle ortaya çıkmıştır.

10 Haziran'da Kudüs'te topla-
nan 27. Dünya Siyonist Kon-
gresi'nde örgütün başkanı Na-
hum'un «İsrail çok sayıda İb-
rali, İleri ve devrimci akımın
dostlığını kaybetmiştir» de-
mek zorunda kalması, boşuna
değildir. Sionist propagandası-
nın «güvensizlik» maskesi altında,
emperyalizmin Ortadoğu'daki
büyük petrol çıkışlarını bekçili-
ğinin parçası olarak «Büyük Is-
rail» düşündür gerçekleştirmek
için «silah zoruyla topraklarını
genişletme» planlarını dünya-
ya uzun süre yutturması, ib-
te mümkin olamazdı. Nitekim,
daha ilk günlerden itibaren Is-
rael'in savaş çığlıklarının niyeti
belli olmuştur. Gerektense de, Is-
rael'in maceracı takımı, İsgal
etkileri topraklarda Arap halk-
ına olmadık «çeyzeti» ederek
onları topraklarından söküp at-
mış ve yerlerine «akendi» İrkutu-
şu yerleştirmiştir.

Israel'in ağır takımının İsgal
altındaki toprakların halkın
yaptığı insanlık dışı davranış-
larına, bütün dünya olduğu gi-
bi, zaman zaman bizzat yabancı
entellektüelleri de bildiriler ya-
ynılayarak karşı koymuglar ve
Arap halkına reva görüler bu
ırkçı davranışları şiddetle kın-
malarlardır.

Ote yandan, Israel, Birleşmiş
Milletler'in kararlarını da ba-
şından bu yana hiç saymamış,
ateş-kes hattını defalarca gi-
neyerek, çegitli bahanelerle,
komşu Arap ülkelerine saldı-
rarak onları «kuvvet pozisyonu-
nda» barış masasına oturtmaya
zorlamıştır.

Bu tür saldıruların en belir-
gin örneği, Israel'in Suriye Nehri
boyunca uzanan ateş-kes hattı-
nı aşarak ağır silahlar ve uçak-
larla Ürdün'e karşı girdiği saldı-
rıdır. Ürdün Ordusu'nun etkin bir biçimde karşı koymuş
bu saldırında Israel ve Ürdün
kuvvetleri gibi sivil halk da, a-
ğır kayıplar vermiştir.

Birleşmiş Milletler Güvenlik
Konseyi önünde Israel her za-
manki oyunu tekrarlamış v-
«İsrail topraklarında» tedhis
faaliyeti gösteren Filistin mil-
lyetçilerinin «El Fetih» kurul-
gunu cezalandırmak üzere ha-
rekeye geçmek zorunda kaldı-
ğı iddiasında bulunmuştur. Israel
yöneticilerinin sözünü ettigi
«İsrail topraklarının» aslında
«silah zoruyla İsgal edilmiş Ar-
ap toprakları olduğunu, «El
Fetih» in ise «yurttarım müs-
tevlinin elinden kurtarmak için
meşru hakim kullandı» ger-
çegine varan Güvenlik Konseyi,
24 Mart toplantısında Israel sal-
dırısını şiddetle tel'in etmiş ve
böylece Israel'in Ürdün'ü silah
zoruyla yıldıracak barış mas-
asına oturtmaya yönelik ve bu
yolla da Arap dünyasında ka-
yitsız şartsız teslim yönünde
bir gedik açma amacıyla gi-
len teşebbüsü suya düşmüştür.

Israel'in bu saldırıyla vurmak
istediği bir ikinci hedef de, Bir-
leşmiş Milletler Temsilci Gunnar
Jarring'in aracılığıyla yap-
tiği barış teşebbüsü olmuştur.
Olumlu bir gelişme gösteren bu
teşebbüs, 21 Mart saldırısıyla
çıkırmaza girmiştir. Israel'in Bir-
leşmiş Milletler'in barış kabala-

rına yanagmaması ve işi «kuv-
vet pozisyonunda» hemen ora-
cıkta halletmeye çalışmasının
nedenleri ise ortadadır. Çünkü,
İsrail, geçen yılki saldırısı so-
nucunda ele geçirdiği toprakları
«fafla bir seye» etmediğini
farketmemiştir. Emperyalizmin he-
defi, gittikçe güçlenen Arap
milliyetçi hareketinin giderek
sosyalizmin bayraktarı devrimci
Mısır, Suriye ve Irak rejimle-
rinin düşürmek ve böylece ol-
yuk petrol çıkışlarını hiç de-
ğilse bir süre içín garanti altına
almaktı. Oysa, emperyaliz-
min Ortadoğu'daki çıkışları için
yetiştiğinden, Arap ülkelerinin
diplomatik, askeri ve ekonomik
alanlarda abluka altına alınarak
güçsüzlendirilmesine karşılık te-
peden tırnağa en modern silah-
larla kugulan gönüllü bekçi-
sinin 5 Haziran saldırısı hedefi
vuramamış, savası değil, muha-
rebeyi kazanmıştır.

Gerektense de, bugün Mısır,
Suriye, Irak, Yemen ve şimdí
Ürdün altı gönüllük muharebenin
yenilgisinin verdiği dinamizm ve
sosyalizmin halkın toplayık
yeteneklerini harekete geçirgen
o harikulade imkânları içinde
çıkılmak söyle dursun, em-
peryalizmin büyük petrol ve
strateji çıkışları için olduğu
gibi, Israel'in savaş çığlığı ma-
ceracıları için bir kabus ha-
line gelmiştir.

Israel'i yeni yeni gülüşüklera
iten iste bu kabus, bu korkudur.
Israel bu yüzden elini çabuk tut-
mak, Arap ülkeleri kahredici
bir gücün imkânlarını elde et-
meden onları barış masasına o-
turmak arzusu içinde kvran-
maktadır. Ama Israel yöneticileri,
bu arada yine de «bezirgân-
lığı» eiden bırakınak niyetinde
degillerdir. Örneğin, içinde bu-
lundukları zor durumda bile,
yine de barış şartı olarak «5
Haziran öncesi» sınırlarını kabul
etmeye yanagmamakta, «ön-
ce masaya oturalım, sonrası kolay»
demektedirler. «Sonrası»
nin ardında yatan oyun ise, tam
bir kurt masalıdır. Israel'in gü-
venliği bahanesiyle «yeni sınırlar»,
şimdiden gönüllerde yata-
maktadır. Başka bir deyişle, si-
lah zoruyla gaspedilen toprak-
ların hepsi birakmak yok...
Bezirgân takımı, «Savaş da bir
yatırımdır. Hiç değilse belli bir
yüzde kár mutlaka sağlanma-
lidir» düşüncesindedir.

Ortadoğu, bölgenin güvenliği
açısından olduğu gibi, bölgeye
yaşayan Arap halklarıyla olan
tarıhsel bağlar, Üçüncü Dünya ve
Atatürkçü politikasının ba-
ğımsızlık hareketlerinden yana
kaynakları açısından da Türkiye
için son derece önem ta-
maktadır. Türkiye, bu yüzden,
silah zoruyla İsgal ettiğit to-
prakları Birleşmiş Milletler ka-
ralarına rağmen terketmeye
yanagmaya, böylece de ebaris ve
güvenliğinin sürekli bir se-
kilde tehdit eden Israel'in bu
kısa görüşlü politikası karşın-
da seyirci kalmamadır. Bu konu-
da defalarca en yetkili ağz-
lara birtilen Arap tarafını ve
barıştan yana politikamız sözde
kalmamalı, daha da bir dinamizm
kazandırılarak gerek Birleşmiş
Milletler'de, gerekse Ortadoğu
barış yolundaki teşebbülerde
«aktif» bir rol oynamalıdır.

Türkiye'nin tüm güçleri, em-
peryalizmin Ortadoğu'da gemi
azizi alan şumarık çıkış bek-
çisi ne artık «dur ve kabuğuna
çekili» demeli ve emperyalizme
karşı kurtuluş savası veren Ar-
ap ülkeleri safindaki yerini
tezeden almmalıdır.

**CHE
GUEVARA**

SAVAS ANILARI

Bir süre önce Bolivya dağlarında
öldürülen efsanevi ihtiialci
Che Guevara'nın Küba Devrim
Savaşı ile ilgili hatırlarını
bir araya getiren bu kitap bütün
dünyada büyük hâdîseler
yatırmış ve milyonlarca
satılmıştır. Lüks krome
dört renkli ofset kapak
fiyatı 10 Lira'dır

**EMILE
BURNS**

marksizmin temel kitabı

Tanınmış İngiliz sosyalistlerinden
Emile Burns, bu eserinde
marksizmi işçinin, köylünün,
okumuşun, okuma misin
kolaylıkla anlayabileceğini bir
dille izah etmektedir.
Bütün sosyalistlerin
mutlaka okuması gereken
bir kitaptır. Lüks
krome dört renkli
ofset kapak
fiyatı 5 Lira

ANT YAYINLARI'nın ilk iki kitabı geçen hafta yayınlanmış ve büyük ilgi göstererek
birçok bayilerimizde mevcudu şimdiden tükenmiştir. Guevara'nın SAVAŞ ANILARI,
Burns'un MARKSIZMIN TEMEL KITABI adlı eserlerini almak isteyen okurlarımız
ve bayilerimizin ya bizzat «Çağaloğlu, Başın usahip Sokak, 16/29 - İstanbul» adresine bas-
vuruları yada «ANT YAYINLARI - P.K. 701 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine zarif
olarak müracaat etmeleri lazımdır.

Medeni Haklar Savaçısı Martin Luther King'in öldürülmesinden sonra Amerika'da Stokely Carmichael'ın liderliğini yaptığı Siyah İktidar Hareketi, yaz günlerinde ölüm kalmış savası vermeğe hazırlanmaktadır. Bilindiği gibi, King'in öldürülmesi üzerine zenciler sokağa dökülmüşse de, Carmichael önce silah sahibi olmak gerektiğini bildirmiş ve asıl mücadelenin skuzgun yazılarında başlayacağını ilan etmiştir.

Gegen hafta Amerikan Siyah İktidar Komitesi, dünyannın dört bir yanına önemli bir bildiri göndererek savasa yakında başlayacağını açıklamıştır. Siyah İktidar'ın bildirisi aynen söylemiştir:

«Kardeşler,

Birleşik Devletlerin biz siyah insanları sizlere sesleniyoruz.

Zulüm, nefret ve hor görülmeyele geçen yüz yıldardan sonra, nihayet siyahların da insanca yaşayacakları günler yaklaşmaktadır.

Beyazların kuvvet ve kudretlerini artırmak için uyguladıkları utanç verici usullerle bir yandan köleleri göz yaşları tagarken, bir yandan Afrika halkları çok geyler yitirdi.

Amerika Birlik Devletlerindeki siyah halkın nüfusu kölelik ve düşkünlik içinde büyülüdü. Büyüdü.

Uzun zaman beyaz Amerikalı'nın merhametsizliğine pey sürenin aşıktırma masasında boynu büyüğün bir kurban olarak sustuk.

Ama şimdi artık uyuyoruz. Gerçekleri her gün biraz daha iyi görüyor, daha iyi anlıyoruz. Kendi kaderimizi kendimizin tayınlamamız gereğini gitgide daha iyi kavriyoruz.

Gelenek ve göreneklerimizi gerçek değerine kavuşturmak istiyoruz. Kendi varlığımızı et kük bir tâvîz vermeden korumak ve çok eksi günde kalmış özgürlüğümüzü atalarımızın vazgeçilmez bir kanı mirası olarak savunmak için düşmanlarımıza şiddetle karşı koymakta kararlıyız.

Biz Amerika Birlik Devletlerinin kölesi de-

giliz ve Amerika Birlik Devletleri bizim efendimiz değildir. Henüz zaferde ulasmış değiliz, ama sonuca hergün biraz daha yaklaşıyoruz.

Amerika bizim de evimizdir ve bu evde bütün kintiyaz sadece beyazların olmayacağıdır.

Liderimizi de, kaderimizi de mutlaka kendimiz tayınlamamız gerekiyor.

Haklarımıza elde etmek için nastı dövüştürmemiz, kollarımızı nastı akıtabileceğimizi Chicago'da, Detroit'te ve birçok yerde isbat ettik.

Çabamızdan vazgeçmeyeceğiz.

Kardeşler, haykıryoruz sizlere.

Sizlere üzatiyoruz ellerimiz.

Bizim savasımız sizin de savasınız, sizin savasınız bizim de savasımızdır.

Düşmanlarınız aynı sömürücülerdir. Onlar burada öldürüler bizleri. Son kurbanları Martin Luther King'i. Memphis'te bir kaatil alçakça vurdu onu.

Amerika, Afrika'da, Angola'da ve Mozambik'te ve daha birçok yerde koloni kanunlarının yürürlüğe kalması için bizleri kahredenlere yardım etmek.

Güney Afrika'da yine bizler öldürülüyoruz.

Onlar Asya'ya kadar misafir görüntüsünü altındada mazlum halk yiğinlarını öldürmek ve boyunduruk altında tutmak için gidiyorlar. Vietnam cihatçıları onların eseridir. Kore savagları onların eseridir. Hindistan'la Pakistan arasındaki anımsızlık, Endonezyadaki olaylar, Latin Amerika'da oynanan facieler hepsi hepsi onların eseri.

Halk yiğinlarının biraz daha refah kavusmak için gösterdikleri çabalari, kendi sömürülerinin devam etmesi uğrunda kanla bastırıyorlar.

Kardeşler,

Amerika'daki siyah halkın kendi geleceğinin, kendi tayınlamamız için, hiç vakit geçirmeden zorlu bir savasa girmeliyiz.

Bütün sömürücülerle ve bütün imtiyazlılara, gücümüzü kanımızla isbat etmeliyiz.

**Siyah
iktidar
hareketi
dünya
halklarına
çağrıda
bulundu**

Sendikalar boykota seyirci kalamazlar

Universitedeki boykot hareketi beklenildiği gibi devrimlerin eline geçmiyor. Tarih geriye dönük eylemlerin silrekiliğini hiç kaydetmemiştir. Siye-boykotcuların esag-sol yok,

boykot varsa geceindeki sloganları eğitimde devrim sloganına dönüştürür. Şu anda Üniversite genelgeni silmektedir. Üniver-

burjuva sınıfı yararına şartlan-

toplumumuzda diplomatik okumuş aydın tipi yetişiren, Ortaçağ'ın skolastik düşüncenin tarpusu eğitim düzenini değiştirmek; çağdaş uygurlığın gerekli kıl ve çağdaş uygurlığın gerekli kıl- dığı, halka dönlük eğitim düzenini kurmak istemektedirler. Bu istek, sadece boykotlu öğrencilerin ilgilendiren istekler değildir. Eğitimde devrim, ilk defa emekçi sınıfı ilgilendiren temel sorunlardan biridir. Türkiye'nin içinde bulunduğu sınıfın uyanış hareketlerine uygun olarak gelişen devrimci boykot hareketi emekçilerin destegine büyük ihtiyac göstermektedir. Çünkü, bir takım küçük hedefler peşinde koşan siye-boykot hareketi bu kez eğitim döneminin değiştirilmesi gibi bir büyük iddia taşımaktadır. Aslında eğitim düzeni Türkiye'nin bozuk düzeninin çarpık ayaklarından sadece biridir.

O halde eğitimde yapılmak üzere olan değişiklik, siyaset İktidar'ın yakından ilgilendiren bir mesaledir. Hıç bir zaman komprador-

kapitalizminin siyaset İktidarında halka dönük sosyalist bir eğitim uygulaması yapılmaz. Naalı ki aynı nitelikteki siyaset İktidarda devletçilik uygulaması yapılmıyor ve devletçilik bazı fertler zenginleştirme aracı olarak kullanılıyor. O halde iddia büyük, iddiayı gerçekleştirmeye tak-

tekleri gençlik tarafından dile getirilmiş ve hareket düzenlenmiştir.

Boykot birkaç günden beri olumlu doğrultuda gelişirken sendikaların büyük kısmı hâlâ sessizliğini muhafaza etmektedirler. Sendikaların boykota karşı ilgisiz durmaları onların mevcut düzenin muhafizeleri olduğu gerçeğini ortaya koyar. Mevcut düzenin muhafiziliğe demek de, elbetteki sermayeci sınıfın emekçi sınıfının emekçisine göz yummak, kapitalist-komprador çevrelerin uygulığını etmek demektir. Bu durum sendikaların emekçi örgütleri olmadığını, emekçileri uyutmak için çırıp durduğunu gösterir.

Reklam, işlerinizi saat gibi yürütür

REKLÂM VE TANITMA FAALİYETLERİNZİ
yurt içinde ve dışında
EN ETKİLİ VE EN İSRAFSIZ ŞEKLDE YÜRÜTMEK İÇİN
Kurumumuz hizmetlerinden faydalananız

BASIN İLÂN KURUMU

Çağaloğlu, Turkocagi Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

Ağa pencesindeki
Anadolu köylüsünün çileci
İlahi Piskillioğlu'nun

MEŞELİK

oyununda!

5 Lira.

AYDINLIK YAYINEVİ
P. K. 1116 - İstanbul
(Tek istekler için pul
gönderilmelidir.)

(Ant Der : 480)

AZİZ NESİN'in

50. nci kitabı çıktı :

VÂTAN SAĞOLSUN

Hikaye ve romanları 23. oyulları 7 dile çevrilmiş olan
AZİZ NESİN'in yeni kitabı «VÂTAN SAĞOLSUN»
240 sayfa — 23 Hikaye — 10 Lira.

(ANT Der. 478)

Amerikalı liderler bizim ve bütün ezilen halklarla Afrikalıların bu mücadeleşine karşı gelmeye sıcaklardır. Birleşik Devletlerin içinde birleşmemiz önemlidir, çabalarımızı kırmak için ellerinden gelen ardalarına koymuyorlar.

Bizleri anlamazlıkların geliyorlar ve kendilerine karşı çıkan halk kütüplerinin beraberliğini önbileceklerini sanmanın aptallığı içinde hareket ediyorlar.

Sıra korkunç Vietnam savası nedir? Dünyanın nefreti bu savasın üstündedir.

Oysa oradada da kanları dökülen ve ölenler varız. En ileri ateş battına siyah askerleri süryorlar.

Hepimiz birbirimize elimizi vermeliyiz Onların politikalarını reddetmeliyiz. Onlar igin savagan orduları katılmamalı, onların ordularından derhal sıkıyalıyız. Bunun en güzel örneği Dünya Boks Şampiyonu Muhammed Ali'dir.

Zenci askerleri onların pencesinden kurtarmak için hep birlikte harekâlâm var güclümüz.

Bazı Afrika hükümetleri, Amerikalıların dostları olduklarını ilân edebilirler. Bunlar Amerikan dolanının kölesi olan hükümetlerdir. Ve efendilerinden aldıkları emirleri yerine getirdikleri ölçüde etkileşime girebilirler koltuklarında.

Kardeşler.

Bütün güçlerimizi birleştirmeliyiz. Biz siyah insanlar haklıyız. Ve zafer mutlaka hakkındır, en büyük düşmanımızdır Amerikan hükümeti, durmadan dinlenmeden çarpıracagız onuna.

Hepimiz Siyah İktidar Komitesinde birleşelim ve dövügecesek kendi halkımızın zaferi, kendi halkımız için dövügeli ateg hatlarında.

Siyah İktidar Hareketinin Lideri Stokely Carmichael'ın yazdığı «Siyah İktidar» kimli kitabı çok yakında ANT YAYINLARI tarafından Türkiye'de yayınlanacaktır. Carmichael, bu kitabında Siyah İktidar hareketinin esaslarını açıklamaktadır.

Gençler Üniversite yönetimine el koymuslardır. Neden? Çünkü Üniversite özerk bir kuruluş olmaktan çıkmış, öğrencilerin aleyhinde gelişen bir kuruluş halini almıştır. Sendikalar da hemen hemen böyledir. Yani emekçilerde aleyhinde işleyen bir robot makine haline gelmiştir. Eğer emekçiler sendikaları kontrol ve denetim altına alırlarsa sendikaları durgunluk veren kırılı çamaşırılar kargaşacaklardır. Şimdi emekçiler kendi sendikalarını kurmalı ve öğrenci boykotlarını desteklemeye itmelidir. Bu ha-

reket, gerçek hedefine ulaşabilemek; halktan emekçilerden yana bir eğitim düzenini kurabilme için herseyden önce emekçilerin direnme güçlerine muhtaçtır. Halka dönük eğitim düzeni ilk kez emekçi sınıfına yararlar sağlayacak, emekçi çocukların sürünlmesi ve eğer eğitimden geçmişse burjuva sınıfı lehinde şartlanması, bir devrin altında kasılacaktır. Bundan ötürü gençlik ile emekçi elefedir...

Kâni SENGÜL

**ŞİDDETLİ
BAS**
AĞRILARINA
KARŞI
GRİPIN

bazaru ile
kullanın!

GRİPIN 4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir

Ten Ajans: 2810/478

ANT'İN ÜÇÜNCÜ CİLDİ TAMAMLANDI

Bir buçuk yıldan beri bütün maddi ve manevi baskılara rağmen sosyalist mücadeleşini yoluşadan sürdürden ANT, elinizdeki sayısı ile üçüncü cildini de tamamlamıştır. Önümüzdeki sayıdan itibaren dördüncü cildine başlayacak olan ANT'ın 78. sayida tamamlanmış bulunan üçüncü cildi de, seçkin yazarlarımızın görüşlerini yanstan değerli bir eser olduğu gibi, haftalık olayları kronolojik şekilde ve sosyalist açıdan değerlendiren tarihi bir belge niteliğindedir. Herdeki yıllarda ANT ciltleri, sosyal mücadeleler tarihinde bilgi edinmek, geçmişin olaylarını ve sorunlarını en sağlam şekilde değerlendirmek, Türkiye'nin ünlü sosyalist yazar ve düşünürlerinin görüşlerini öğrenmek isteyenler için mükemmel bir kaynak olacaktır.

ANT'İN ÜÇÜNCÜ CİLDİNDE YER ALAN İMZALAR

Tektaş Ağaoglu, Ayperi Akalan, Günay Akarsu, Cahit Albayrak, Şadi Alkuş, Kudret R. Alpay, Sadun Aren, Osman S. Arılat, Selma Ashworth, Engin Aşkın, Galip Ataç, Türkkaia Ataoğlu, Behzat Ay, Mehmet Ali Aybar, Halit Ayker, Yusuf Ziya Bahadır, Balaban, Onur Bartu, Hüseyin Baş, Fakir Baykurt, Ataol Behramoğlu, Fikret Bahar Berke, Michel Bosquet, Emile Burns, Stokely Carmichael, Sermet Çağan, Cumhur Çağlar, Erhan Çelikkol, İsmail Çöl, Nebi Dadaloğlu, Naci Sadullah Danış, Aşık Devranlı, Isaac Deutscher, Abidin Dino, Güzin Dino, Sencer Dıvıtçioğlu, Ferruh Doğan, Maurice Duverger, Sedat Emekçi, Hans Magnus Enzensberger, Aşık Fermanı, Ali Gevgili, Attila Gökbörü, Mekin Gönenc, Ernesto Che Guevara, Bülent Habora,

Ahmet Hezarfen, Nâzım Hikmet, Selâhattin Hilav, Aşık İhsani, İlkin N. Ince, Alpay Kabacalı, Aşık Hüseyin Kaçıran, Mehmed Kemal, Yaşa Kemal, Şükran Kurdakul, Babür Kuzucu, Yalçın Küçük, İdris Küçükömer, Aşık Mahzuni, Mesut Mistik, Aşık Nessimi, Cenap Nurhat, Çetin Özak, Siyami Özel, Erdoğan Özer, Doğan Özgüden, İnci Özgüden, Nigar Refibeyli, Jean Paul Sartre, Murat Sarıca, Zekeriya Sertel, Samuel Sillen, Ruhi Su, Kemal Süker, Cemal Süreya, Kâni Şengül, Faruk Sensoy, Kemal Tahir, Behzat Tanç, Haluk Tansuğ, Nurettin Tekindor, Olivier Todd, Erol Toy, Ahmet Kaya Turan, Cavit Orhan Tütengil, Yaşa Uçar, Hüseyin Ulaş, Mim Uykusuz, Mehmet Yalçın, Şiar Yalçın, Tonguç Yaşa, Yevgeni Yevtuchenko, Can Yücel, Toygun Eraslan.

İSTAV
ANT'İN
ÜÇÜNCÜ
CİLDİNİ
TEMİN
EDEBİLİRİNİZ

Kütüphanelerde ANT ciltlerini bulundurmak isteyen okurlarımız için cilt kapakları hazırlanmaktadır. Cilt kapaklarından almak isteyen okurlarımız taleplerini bildirdikleri takdirde 15 lira ödemeli olarak adreslerine gönderebilirler. ANT'ı düzenli olarak izleyememiş ya da koleksiyon yapamamış okurlarımızın da ANT ciltlerine sahip olabilecekleri için elimizdeki dergilerde cilt yaptırılacaktır. ANT ciltlerini İstanbul'daki okurlarımız 50 lira karşılığında 3 Temmuz 1968 Çarşamba gününden itibaren ANT idarehanesinden temin edebilirler. Taşradaki okurlarımız da isteklerini «ANT Dergisi - P. K. 934 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine bildirmelidirler. Ciltler talep sırasına göre 50 lira ödemeli olarak adreslerine yollanacaktır. Taşradaki talep sahipleri, ambalaj ve posta masraflarını karşılamak üzere her cilt kapaklı için 3 lirahk, her cilt için de 5 lirahk posta pulunu muraeaatlaryla birlikte göndermelidirler.

BASIN DİYOR Kİ

Kızıl Dany'nin büyük yanı yaratıcı demeci

Daniel Cohn-Bendit The Sunday Times'ın muhabiri Alexander Mitchell'e verdiği demeçte görüşlerini açıklamıştır.

Nanterre Üniversitesinde sosyoloji öğrenimi yapan ve Kızıl Dany olarak tanınan Cohn-Bendit'in açıkladığı düşünceler ve görüşleri şyledir:

«Kuvvet ve yetki insanı bozuyor. Ben de bozulduğumu sanıyorum. Artık bugünkü pozisyonumu bırakıp, gerilere, hizmetin içlerine karisma, kaybolma zamam geldi. Eğer bir takım insanlara liderlik ederseniz, olsalar size inanırlar. Bu insanı bozuyor. Eğer siz tyi geyler yaparsanız ve iyi geyler söylerseniz, insanlar size güvenir ve dayanırlar ve «O bu işi beceremek» derler. Bu da bozur insan. Ne olursa olsun, biz sorsun yönetime ve yöneticiliğe inanmıyoruz. İki ay içinde tanmış bir lider olmaya son vereceğim. Bana artık ihtiyaçları yok onlarım.

Fransız ihtilalinden önce, tabii birinci ihtilalden bahsediyorum, kimse ortaya demokrasinin çıkışını biliyordu. Robespierre'den Volter'e kadar pek çok kişiler pek çok geyler söyleyip, ama onların kafalarında yeni toplumun gerçek bir resmi, görüntüsü canlanamıyor.

Simdi bizler birer peygamber olduğumuzu iddia etmiyoruz, bunu siz de biliyorsunuz. Ve, idealistler olmaktan da çok uzak kışırız bizler, biz, gerçekçiler olduğumuzu söyleyiyoruz. Biz, kimse nereye gittigimizi, nereye gittigini bilmiyor, diyoruz. Johnson da bilmiyor nere-

Namus Ölçüsü!

Namuslu öğrencinin geyesi, milli iradeye dayanan gerçek demokratik rejime inanmak, nizamı ummak, bir an önce meslek sahibi olmak, kazanın iyi vatandaş derecesine yükselmektir.

KADIRCAN KAFLI
(Terçüman — 20.6.1968)

ye gittigini. Wilson da, Wilson, İktisadi politikasını 12 ay içinde üç kere değiştirmiştir.

Komünist sistem de, kapitalist sistem de hayal kırıklığına uğratıyor bizleri. Bizim teklettiklerimizin anlaşılması ise çok güç. İnsanlar, nizam ve düzen içinde yaşamak üzere önceden hazırlımmışlardır, nizam ve güven içinde yaşamak üzere eğitiliyor. Onlar, bir kimsenin bir yerde, kendileri adına karar verdiklerine inanırlar, birisi onlara liderlik eder, ve ayrıca, kesinlikle, merkezi bir oturite bütüne olduğuna inanırlar.

Bizim davamız, onların yanlışlıklarını ispatlamaktır. Şimdi bildığımız şekilde bir düzen ve nizam olması gerekmek. Üniversitelerin ısgal edilmesiyle bu ispatlanmıştır.

Bu bir tilde peşinde koşusudur. Teknolojik toplumun kaynakları öylesine genişir ki... Kahve içmek için Café Royale'a ancak bazı kimselerin gi-

debilmeye muktedir olmalarını anlayamıyorum. Herkes gidebilmele oraya.

Öğrenciler göstermişlerdir ki, eğer bir gey istiyorsanz, bunu elde edebilmek için çok çabaşmanız ve harekete geçmeniz gerekdir. Biz, işçi sınıfı için bir örnek olduk. Üniversiteyi yönetmek istedik. Daha sonra anladık ki, pek çok işçi de fabrikaları yönetemeyi arzuuyor, fakat bizler sokağa çıkan kardeşler aramızda hiç bir ilişki kurulamamıştı.

sadece öğrenmek ve sonra bir iş bulmaktan ibaret değildi, gerçek siyasi faaliyetlere girişmek onların görevidir, çünkü imtiyazlı bir durumdadır.

Her yerde problem, endüstriyel bir toplumun teknolojik bir toplum şeklinde nasıl sokulabileceğidir. Aradaki açıklığın kapanması çok güçtür. Bunun iki yolu vardır. Teknolojik yol ve İhtilâlci yol, topluma yeni bir sosyal bünye vermemi öngörür. Fakat bu her zaman yıkılmamış, mahvedilmesi demek değildir.

Kendisinin «İhtilâl ihraç etmek üzere» İngiltere'ye gelmiş olduğu şeklindeki haberleri reddeden Cohn-Bendit, bu konuda söyle demiştir:

«Fransa'nın, Ingiltere'nin ve İtalya'nın durumlarını birbirine karşılaştırmak istememiz için her zaman polisle çatışmamız gerekiyor... Biz daha başka aksiyon metodu bulacağız.

Bana söyle geliyor ki, öğrenciler toplumdaki rollerinin ne olduğunu keşfetmişlerdir. Bu

«Fransa, İhtilâl bir geleneğe sahip, biz teoriyi aksiyon haline soktuğumuzda sorun, İhtilâlin verdiği tecrübelere geriye, teoriye dönmektir.

Fransız toplumunun ana problemi henüz çözülmemiştir. Bir insan, toplumun kendisini sömürdüğünden ne zaman kada habersiz kalabilir? Ne zaman kadar, hayatının hiçbir geyi yaramadan akıp gittigini kabul etmeyi reddederek yaşayabilir?

Dört hafta önce işçiler, fabrika yöneticileriyle, ücretlerine %2 oranında zam yapılması için mücadele ediyorlardı. Şimdi ise %14 oranında zam talep ediyor-

(Bugün — 21.6.1968)

ÜMMETÇİNİN GÖZÜYLE UNIVERSITE GENÇLİĞİ

lar. Belki de bu bir tek örnek onlara aksiyonun önemini göstermiştir.

Pek çok problemler, karmaşık acı problemler var görünlürde, Cohn-Bendit'in şimdiden sezindlediği problemler. Fransız toplumunun şimdiki durumunu «Fazla» öncesi olarak nitelendiriyor, ve «Eğer sağ kanat birleşecek olursa 1930 yıllarındaki Almanya'ya benzer bir devlet ortaya çıkabilir, bu da bizim silahlara ihtiyacımız gerektiği anamina gelir» diyor.

İstihbarat dediğin

MTTB Başkanının yaptığı açıklamaya göre, anarşistlerin hareketini Fransa'dan ithal edilen üç profesyonel kızıl planlamaktadır. Aşırı solcu bir partinin talebe olmayan unsurları, Malatya ve Antep'ten gelmiş, harekette vazife almışlardır.

VECİHI UNAL
(B. Sabah — 20.6.1968)

★

Bazı rivayetlerin doğru olmasından korkuyoruz. Üniversitede komünistlikle tanınmış bazı doçent, asistan ve profesörlerin bu hareketi organize ettikleri ırarla söyleyenler. Bizim boykotcuları kızırtmak için Fransa'dan Mao'cu profesyonel İhtilâleller geldiği rivayeti var...

AHMET KABAKLI
(Terçüman — 19.6.1968)

ENDONEZYA'DAN SAYGILARLA!

Komünistler harıl harıl silahla sivilleri katlettiler. Kaçak olarak her türlü tabanca, makinalı tabanca, tüfek, makineli tüfek, mermi, patlayıcı madde gibi varlığı yurdun her köşesini sarmıştır.

Komünistlerin kurduğu bir işçi sendikası, etrafına topladığı gözü kanlı üç-beş hayatı ihlal etti. Kursları verdirmektedir.

Resmi makamlar garip bir durgunluk yaşadı. Komünizmle mücadele edilememektedir.

Komünistlerle mücadele artık bir kanun işi olmaktadır. İş filiyata dökülmek üzere. Komünistler fili harekete başlarsa, anti-komünist halk da fili çatışma hâcasına girecektir... Çok kimsenin canı yanarmış... Komünistler düşünsün.

Endonezya'dan saygılarla...

MEHMET SEVKİ EYGI
(Bugün — 20.6.1968)